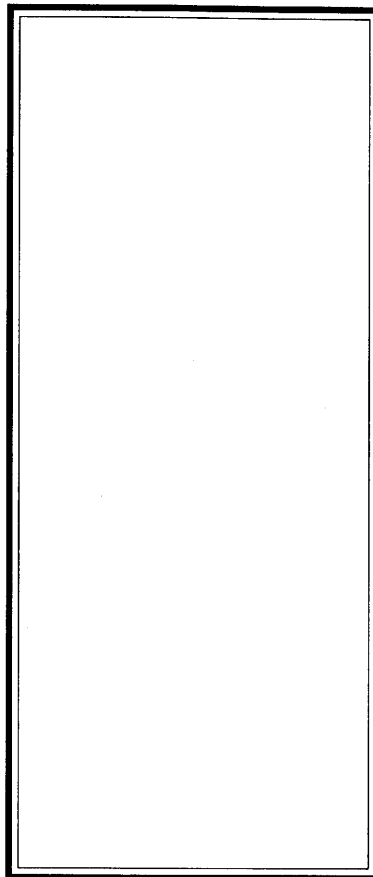

Odesílatel:
Mensa České republiky
P. O. Box 20
Moravská 9
120 00 Praha 2

NOVINOVÉ VÝPLATNÉ
HRAZENO PŘEVODEM

Adresát:

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha čj. 1566/92-NP ze dne 9. 12. 1992.

Z obsahu:

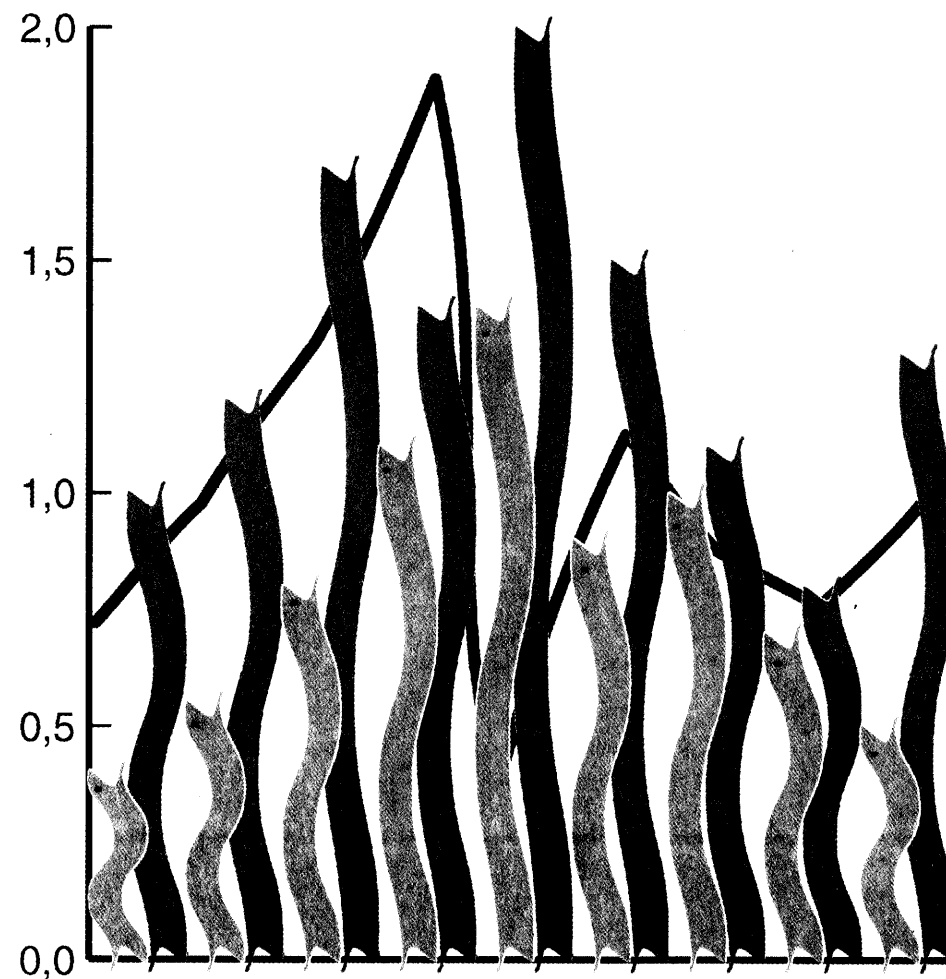
Slovo předsedy
Mensy ČR
Výsledky ankety
čtenářů časopisu
Pragocon '98
Klub přátel Gym-
názia Budánka
Piškvorky

Mensa

Časopis Mensy ČR

číslo 1, ročník VI. ♦ leden 1998

Téma tohoto časopisu: Peníze

Kalendář akcí Mensy

Všechny mensovní akce jsou přístupné i nečlenům Mensy.

PRAHA

Program pražské klubovny koordinuje Alena Kulhánková (viz Adresář na předposlední straně) – tudíž jí hlase akce (do uzávěrky časopisu). Může vám také půjčit klíč od klubovny. Akce, není-li uvedeno jinak, se konají v klubovně pražské skupiny Mensy, Na Zlíchově 33, Praha 5 – není to poštovní adresa! Je to rodný Hašlerův dům a dostanete se k němu tramvají číslo 12 ze stanice metra Smíchovské nádraží – jsou to 3 zastávky směrem do Hlubočep.

- 3.1. so 15.00 **DPH – Den plný her** (L. Kovář) (k dispozici pražská knihovna)
(pravidelně každou 1. sobotu v měsíci, v únoru tedy 7.2.)
- 5.1. po do 17.00 **Zadáno pro Dětskou Mensu** (K. Havlíčková)
17.00 **Dračí doupě** (V. Pícha)
(obě akce pravidelně každé pondělí, dále tedy 12.1., 19.1., 26.1., 2.2., 9.2. a 16.2.)
- 6.1. út 10.00–16.30 **Kurs šití** (E. Čejková)
(pravidelně každé úterý, dále tedy 13.1., 20.1., 27.1., 3.2., 10.2. a 17.2.)
- 7.1. st 17.30 **SIG Sci-fi klub Terminus** (V. Fořtík), Internet Kavárna Netwave, Na Bojišti 8, Praha 2
(pravidelně každou středu, dále tedy 14.1., 21.1., 28.1., 4.2., 11.2. a 18.2.)
- 8.1. čt 19.00 **Business club** (A. Hodina), salonk Internet Kavárny Netwave, Na Bojišti 8, Praha 2
(pravidelně každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci, dále tedy 22.1. a 12.2.)
- 10.1. so 15.00 **Uzávěrka časopisu na únor** (pro e-mail ve čtvrtek 8.1.), zasedání redakční rady
(k dispozici pražská knihovna)
- 14.1. st 17.00 **KKK – Kafe, Kecy, Keksy** – setkání (nejen) pražských mensanů (A. Bělohlávek)
(pravidelně každou 2. středu v měsíci, v únoru tedy 11.2.) – viz článek na str. 6
- 21.1. st 18.00 **Scrabble** – hraní světově nejoblíbenější slovní hry i jiných her (J. Vágnerová)
(pravidelně každou 3. středu v měsíci, v únoru tedy 18.2.)
- 27.1. út 18.00 **Vstupní testování IQ** (J. Bělohlávek)
(od ledna pravidelně každé poslední úterý v pražské klubovně)
- 31.1.–1.2. so–ne 7.2. so 15.00 **Pragocon 1998** (V. Fořtík), ZŠ Náměstí Svobody 8, Praha-Dejvice – viz článek na str. 7
Uzávěrka časopisu na březen (pro e-mail ve čtvrtek 5.2.), zasedání redakční rady
(k dispozici pražská knihovna)

BRNO

- 2.1. pá 19.00 **Brněnské plky**, I. Paukertová, Řezáčova 28, Komín
(pravidelně každý 1. pátek v měsíci, v únoru tedy 6.2.)
- 7.1. st 19.00 **SIGy Peníze, Hudba a Sci-fi**, Pytelovi, Oblá 77, Kamenný vrch
(pravidelně každou 1. středu v měsíci, v únoru tedy 4.2.)
- 19.1. po 18.00 **Setkání brněnské skupiny** v restauraci Rubin, Makovského nám. 2
(pravidelně každé 3. pondělí v měsíci, v únoru tedy 16.2.)

ÚSTÍ NAD LABEM

- 12.1. po 17.00 **Setkání ústecké skupiny** v restauraci Red Hill Saloon na Skřivánku
(pravidelně každé 2. pondělí a 4. pátek v měsíci, dále tedy 23.1. a 9.2.)

PROSTĚJOV

- 2.1. pá 19.00 **Setkání prostějovské skupiny** v restauraci hotelu Avion (dále každý pátek v měsíci – 9.1., 16.1., 23.1., 30.1., 6.2. a 13.2.; na schůzkách se domlouvají případné další akce)

PÍSEK

- 9.1. pá 18.00 **Setkání písecké skupiny** v RC-klubu, Jeronýmova 419 (vchod ve dvoře vlevo vzhledu)
(pravidelně každý 2. pátek v měsíci, v únoru tedy 13.2.)

PLZEŇ

- 6.1. út 20.00 **Setkání plzeňské skupiny** v salonku Šatlava restaurace Na Parkánu
(pravidelně každé 1. úterý v měsíci, v únoru tedy 3.2.)
- 13.1. út 20.00 **SIG Kulečník**, Chicago club, Skvrňany
(pravidelně každé 2. úterý v měsíci, v únoru tedy 10.2.)

Úvodník

Slovo předsedy

Všichni, kteří čtete tento časopis poprvé, i všichni ti, kteří otvíráte jeho stránky již po několikáté, mi dovolu, abych Vás uvítal na prahu nového roku činnosti naší národní Mensy. Pevně věřím tomu, že tyto řádky čtete ještě v závěru prosince, a proto vám současně všem přeji šťastný a veselý nový rok (snad ta gramatika není špatně).

Na úvod drobná rekapitulace. V závěru roku 1997 proběhlo tradiční pražské testování. Účast byla lepší než na jaře a dá se úspěšně předpokládat, že spolu s testováními, která provedli Vašek Fořtík a Aleš Okon (díky vám pánové) v mnoha místech celé republiky, se počet nových potenciálních členů vyhoupne na cca 2 000 osob. Samozřejmě ne všichni přijmou nabídku členství, ale i tak je určitý příslib nárůstu členské základny. Naskýtá se otázka, co dělat pro to, aby toto číslo po jednom roce nepokleslo. Znamená to provozovat bohatou a pestrout činnost ve všech regionech, kde máme zapuštěny kořínky, ale i v těch, kde chceme lákat další zájemce do našich řad.

Vzhledem k tomu, že všichni členové Rady naší Mensy jsou pouze dobrovolnými pracovníky se svými běžnými pracovními, studijními, rodinnými a jinými starostmi, lze si stěží představit, že budou tuto činnost (bohatou a pestrout) vykonávat nebo organizovat pouze oni. Jsem ubezpečen, že i oni budou něco svého pořádat či organizovat, ale to nic nemění na tom, že hlavní část mensovního celoročního programu ponese také na svých bedrech skupina aktivních členů z vašich řad. Pro organizování jakékoliv aktivity není potřeba žádné svolení, doporučení apod. Stačí si něco vymyslet (diskusní setkání, výlet, beseda, návštěva kulturní akce, sport, přednáška nebo něco jiného zajímavého, hezkého, co by nás přiblížilo ostatním lidem), dát o tom včas zprávu do našeho měsíčníku a pak už čekat, kdo přijde.

Nesmíte ale hned ze začátku očekávat masovou účast. Ta totiž nezaručuje vaši spokojenost s akcí. I taková aktivita, kde se sejde méně lidí než padesát (nebo např. pět) může být pro zúčastněné zajímavou a přínosnou (a to nemám na

mysli lechtivá témata). Jde o to, aby organizátor i účastník měl pocit, že čas strávený s Mensou nebyl ztracený. Takže pokud máte pocit, že některá akce by vás mohla zajímat, přestaňte se stydět a přijďte mezi nás. Uvidíte, že jsme úplně normálně nenormální lidi jako všichni kolem nás. A ještě lépe. Máte-li nápady, co dělat, neschovávejte si je pro sebe. Nelitujte se, že nikdo nechce sdílet vaši radost či smutek. Nabídněte nám něco ze svých kuchařek. Alespoň to zkuste.

Jen tak to půjde. Pojd'me do toho. Stojí to za to.

JIRÍ BĚLOHLÁVEK

Co je Mensa

Mensa je světová organizace založená v roce 1946 v Oxfordu. Členem se může stát každý, kdo dosáhne v testu inteligence, schváleném mezinárodním dozorčím Mensy International, výsledku mezi horními dvěma procenty celkové populace. Pro členství nejsou nutné žádné jiné předpoklady. Ve více než 100 zemích světa má nyní přes 106 tisíc členů.

Mensa ČR má statut národní Mensy a k 14. 12. 1997 má 1208 členů, z toho Dětská Mensa 122.

Mensa (to, co držíte v ruce) je časopis Mensy České republiky. Za uveřejněné články odpovídá redakční rada. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky v případě potřeby upravit. Žádáme autory článků a pisatele, aby své příspěvky podepisovali, případně uváděli i kontaktní adresu, a zasílali je tak, aby došly redakci do data uzávěrky, jinak není jisté jejich včasné uveřejnění. Příspěvky do časopisu nejsou honorovány.

ISSN 1211-8877

Toto číslo (lednové) bylo předáno do tisku 15. 12. 1997 a jeho náklad činí 8000 výtisků.

© Mensa České republiky, 1997

Uzávěrka únorového čísla je v sobotu 10. 1. 1998 v 15.00 (pro e-mail 8. 1.), uzávěrka časopisu na březen bude v sobotu 7. 2. 1998.

Mensovní zprávy

Mensa v roce 1998

Mensa ČR má v současné době asi 1.300 členů (i s Dětskou Mensou) a naší snahou je ke konci roku 1998 tento počet zdvojnásobit. Mensa by se ráda stala platformou, která bude sloužit svým členům jako ostrůvek klidu a pohody, kam mohou přijít podiskutovat o zajímavostech života. Možná to není moc a přejí každému, pokud takové místo nepotřebuje. Lidé dnes neustále někam spěchají (vím to podle sebe) a občas nezaškodí se na chvíli zastavit a zahrát si např. bridž, popovídat si s lidmi, kteří si povídat chtějí a mohou rozšířit své obzory. Domnívám se, že o tom by Mensa měla být. Občas se Mensa může pokusit šířit pohodu a dobrou náladu i mimo své výsostné vody pořádáním tzv. otevřených akcí určených i pro veřejnost.

Tento časopis vychází v nákladu cca 8.000 kusů a měli by ho dostat všichni pozitivně otestovaní (IQ nad 130) od roku 1990. Někteří z Vás jsou členy Mensy, někteří jsou bývalí členové (přestali platit členské příspěvky) a někteří nikdy členy Mensy nebyli (ani jednou nezaplatili členské příspěvky). Pokusím se uvést několik argumentů, proč ten členský příspěvek zaplatit.

Akce

Na jiném místě v časopise se můžete seznámit s akcemi, které Mensa ČR připravuje na rok 1998, jestli jsem dával pozor, šlo o 4 velké akce pro členy i pro veřejnost a 3–4 akce především pro členy Mensy. Z toho 5 akcí se odehraje v Praze, jedna ve Sloupu v Čechách a jedna na Moravě (ještě nevím kde). Náplň akcí pro veřejnost je odrazem v tuto chvíli funkčních SIGů (zájmových skupin) – SFK Terminus, SIGů herních DPH a Scrabble, Gymnázia Budáňka. Seznam akcí, které Rada Mensy zaštiťuje, není uzavřen a v blízké budoucnosti (1999) počítáme s mnohem větším počtem akcí. Již v roce 1998 počítáme s několika jednodenními akcemi v regionálních centrech, kde se bude testovat IQ dospělých i dětí, uspořádá se turnaj v nějaké logické hře (Piškvorky, Šachy, Abalone atd.) a dle možností budou náplní i 1–4 přednášky na zajímavá témata týkající se Mensy. Pokud máte zájem pomoci při pořádání těchto akcí, bude Vaše pomoc vítána.

Nebudu Vás déle unavovat svým suchým textem a závěrem si dovoluji upozornit, že první velkou akcí roku 1998 bude Pragocon '98, kam můžete s tímto časopisem přijít za snížené vstupné a blíže se informovat na skutečnosti, které Vás zajímají.

VÁCLAV FORTÍK

Všichni zájemci, kteří prošli vstupními mensovními testy, mohou zaplatit členské příspěvky na rok 1998. Jejich výše je 400 Kč pro výdělečně činné a 200 Kč pro osoby bez vlastního výděлку (studenti, důchodci, vojáci na ZVS, ženy na mateřské či v domácnosti, nezaměstnaní apod.). Pro členy Dětské Mensy je příspěvek 50 Kč, roční předplatné časopisu pro ně stojí ještě dalších 120 Kč.

Platit můžete přiloženou složenkou nebo jakoukoliv jinou typu C (k dostání na každé poště) na tuto adresu: Mensa ČR, P. O. Box 20, Moravská 9, 120 00 Praha 2.

Do zprávy pro příjemce na rubu 2. dílu složenky uveďte prosím účel platby a pokud budete platit za více členů najednou, je naprosto nezbytné platbu rozepsat na jednotlivé položky do Zprávy pro příjemce na rubu, např.: Členské příspěvky na rok 1998 – 400 Kč Josef Vopička, 400 Kč Uršula Vopičková, 200 Kč Uršula Vopičková ml., 50 Kč Jan Vopička.

Nově máte také možnost platby rovnou z účtu na účet. Číslo účtu Mensy je 504050-028/0800, vedený u České spořitelny, pobočky pro Prahu 2. Toto tedy vyplníte jako číslo účtu příjemce a do variabilního symbolu uvedete své členské číslo. V případě platby za více členů najednou je opět naprosto nezbytné platbu rozepsat, např.:

Číslo účtu příjemce	Částka	Var.symbol
504050-028/0800	400,-	0751
504050-028/0800	200,-	1571
504050-028/0800	170,-	5555

(To třetí je člen Dětské Mensy, který chce mít vlastní časopis.) V případě nejistoty se obraťte na naši sekretářku.

LUDĚK G. KOVÁŘ

Vážení příspěvatelé časopisu,

dovoluji Vám připomenout, že můžete posílat příspěvky na témata, která byla vybrána pro další časopisy: historie, internet/počítače, jazyky.

REDAKČNÍ RADA

Výtah ze zápisu ze zasedání Rady Mensy ČR dne 29. 11. 1997 v Praze

* Výsledky čtenářské ankety

Výsledky ankety vezme v úvahu redakční rada při přípravě časopisu. Rada souhlasí s návrhem, aby se v časopise pravidelně objevoval úvodník, který budou psát jednotliví členové Rady.

* Prezentace Mensy

Bylo konstatováno, že povědomost veřejnosti o existenci Mensy je už poměrně široká, takže je nyní třeba zaměřit se na představení konkrétní činnosti, kterou Mensa dělá, a odlišovat přitom akce, které jsou určené pro mensany, od akcí určených pro veřejnost. Jako výborný příklad akce pro veřejnost byl uveden Slunovrat uspořádaný Dětskou Mensou na Vyšehradě.

Návrhy akcí pro veřejnost:

1. Leonardo

Vědomostní soutěž pro děti z 5.–9. tříd. Propozice a zadání soutěže se rozesílá po školách a do 1 měsíce mají děti zadání písemně zpracovat. Vyhodnocení a vyhlášení vítězů soutěže probíhá při Piškvorky Open. Propagace může začít hned.

2. Den plný her

Konat se bude koncem února.

3. Pragocon

Propagace může začít hned.

4. Slunovrat

Na propagaci je čas až po další Radě.

5. přednášková činnost

Při testování se ukazuje, že školy by měly zájem o přednášky zajišťované členy Mensy.

6. experimentální archeologický tábor

Tábor pořádaný Dětskou Mensou ve spolupráci se společností Archaia je kapacitně vytižen. Veřejnosti je možno nabídnout jiné podobné akce, které 2× ročně Archaia pořádá pro veřejnost v archeologickém táboře u Prahy.

7. společenský večer

Ples nebo jiná společenská akce, na které se vyhlásí Nápad roku, Hra roku. Je možno jej spojit s maturitním plesem pro první absolventy gymnázia, pokud s tím budou souhlasit. Termín konání by měl být nejspíš v listopadu, aby navazoval na velké pražské testování. S přípravou je třeba začít včas. Do příštího zasedání Rady je třeba navrhnout kategorie nápadů roku a her roku. Na příštím zasedání Rady bude rozhodnuto, zda se bude konat ples nebo jiná společenská akce.

8. besedy s hosty

Návrhy akcí pro mensany:

1. celostátní setkání Dětské Mensy

Podle přání dětí pravděpodobně bude pravděpodobně na jaře. Akce bude mít dvoudenní program, je třeba zajistit místnost a bude potřeba alespoň 5 dobrovolníků na pomoc s organizací.

2. vánoční koncert žáků gymnázia

3. archeologický tábor

4. sportovní akce

5. „nápad roku“

6. celostátní setkání (okolo 28. 10. 1998)

Probléme pravděpodobně ve dnech okolo 28. října a zcela jistě ve vytápěné budově či chatkách, rovněž je možno zajistit hromadnou dopravu.

7. valná hromada

S ohledem na účast na minulých valných hromadách bude předběžně v klubovně.

Další náměty jsou vítány. Předkladatel návrhu však musí uvést, kdo a jak celou akci zajistí.

* Kalendář Mensy

Rada schvaluje, že 4 hlavní prezentační aktivity na příští rok jsou:

1. Leonardo

2. Pragocon

3. Slunovrat

4. Ples nebo jiná společenská akce

* Prodejní cena propisovaček

Rada schválila prodejní cenu ve výši 19 Kč za kus při odběru do 20 kusů a 15 Kč za kus při odběru 20 a více kusů.

* Náhrada za končícího člena Rady Mensy

Člen Rady R. Holík informoval, že z této funkce odstupuje. Rada kooptuje R. Sklenáka jako řádného člena Rady Mensy ČR.

* Místní skupina Ostrava

Místní skupina opět funguje. Předsedou byl zvolen A. Okon.

* Další zasedání Rady Mensy ČR se koná v sobotu 7. 2. 1998 v 10.30 v restauraci Hájovna. ZAPSALA A. KULHÁNKOVÁ, OVĚŘIL J. BĚLOHLÁVEK
ÚPRAVA DO ČASOPISU L. KOVÁŘ

Informace o anketě čtenářů časopisu

Ankety, která vyšla v listopadovém časopise, se zúčastnilo 88 osob (cca 8 % členů). Průměrný věk odpovídajících dosáhl 27 let, průměrná délka členství respondentů byla 2,9 roku. Na jeden výtisk připadá průměrně 1,5 čtenáře.

Závěrečná zpráva, kterou nám laskavě zpracovala slečna Lenka Šilerová, je k dispozici všem případným zájemcům, zde bych z ní uvedl podstatné závěry:

Průzkum ukázal, že mensané považují za optimální časopis přinášející informace o Mense a zároveň informace z různých oblastí. Čtenáři mají zájem o časopis spíše bez témat, která jsou považována za kontroverzní (náboženství, politika, erotika, peníze), zato zaměřující se na obecné problémy a zájmová témata.

Na základě výsledků výzkumu lze pro následující období doporučit zachování stávající formy časopisu, s přihlédnutím k atraktivitě jednotlivých témat a rubrik. Vhodné by bylo zkrácení či změna periodicity některých rubrik.

Problémem zůstává relativně malý zájem čtenářů o aktivní spolupráci při tvorbě časopisu. Větší aktivita by bezpochyby přispěla k vyšší pestrosti a zajímavosti Mensy.

Na základě výsledků provedené ankety lze však časopis Mensa považovat v jeho současné podobě za relativně atraktivní a mensany čtený.

Slíbené výhry byly losováním určeny těmto účastníkům ankety: telefonní karta – Katka Macháčková, Praha 5; Abalone – Lucie Karlová, Plzeň; Scrabble – Jan Fencl, Praha 4; šachy – Tomáš Mařík, Praha 1; telefonní karta – Markéta Daňková, Liberec 1; kniha B. Gatese – Petr Naske, Praha 2; ježek v kleci – Katarína Porubská, Praha 3; kniha B. Gatese – Ivan Fialka, Praha 5; kniha deskové hry – Marie Cibulková, Praha 4; kniha deskové hry – Radka Michenková, Řepiště; kostičky – Jiří Bělohlávek, Praha 6; kostičky – Tomáš Kratochvíl, Praha 6.

LUDEK G. KOVÁŘ

Pozvánky na akce

Aktivity Mensy ČR v roce 1998

Pragocon je první velkou akcí Mensy ČR v roce 1998, na které můžete získat bližší informace o Mense jako takové, o jejích aktivitách po celý rok 1998, o vašem vlastním aktivním (pasivním) zapojení do činnosti Mensy. Většina členů Rady již přislíbila svou účast – upřesnění o čase, kdy jednotliví členové Rady budou přítomni, se budou objevovat na mensovní www stránce, od ledna www.mensa.cz. Bude možné přímo v prostorách akce zaplatit členské příspěvky a okamžitě získat průkazku a únorový časopis. Pro držitele tohoto čísla časopisu platí také výše uvedená sleva.

Další aktivity určené nejenom členům Mensy budou uvedeny na www stránce Mensy v dostatečném předstihu.

VÁCLAV FORTÍK

Pozvánka na KKK

Všechny a zejména pak nové členy si dovoluji pozvat na známou, tradiční, pravidelně se opakující a pravděpodobně nejdéle bez přestávky trvající akci KKK. Tato zajímavá zkratka vznikla někdy v roce 1990, kdy se dvě zakládající členky naší národní Mensy shodly na tom, že budou jednou měsíčně pořádat takovou menší drbárnu, kam si kde kdo bude moci zajít a popovídat na jakékoliv téma. Akci nazvaly příznačně: KAFE, KECY, KEKSY.

A opravdu, kdo se bude ve středu 14. ledna 1998 (tato akce se koná vždy druhou středu v měsíci) v 17.00 namáhat přijít do naší pražské klubovny, bude mít možnost zahájit nový mensovní rok jednou z nejoblíbenějších akcí. Dostane šálek horké kávy či čaje, aspoň jednu sušenku, oplatku či vafli a bude se moci zapojit do více či méně veřejného plkání. Co bude na „programu“? To záleží hlavně na tom, kteří z vás přijdou. Noví členové se budou moci dozvědět maximum informací o Mense, drobné recenze ostatních akcí, uděláme krátké představovací kolečko, na pár hřejivých slov se pravděpodobně dostaví i současný předseda Mensy a snad i další aktivní členové.

Dále si bude možno zahrát některou ze společenských her, přechovávaných v klubovně (poznámka pro scrabblechtivé – máme nové originální držáky na písmena, takže už nebude nutno válet písmena po stole a schovávat je před zvědavými zraky soupeřů). V případě zájmu pak udělat, dohodnout a rozvést plán s mensany sobě blízkými na některou z akcí konaných v blízké budoucnosti. Ze zkušeností vím, že se na těchto setkáních započaly docela zajímavé dovolené.

Co dělat s tím, jestliže nemáte čas přesně v pět? Odpověď je jednoduchá. Přijďte později. Tato akce málokdy končí před osmou hodinou večerní (nebo spíše noční), a tak se najde určitě vhodný okamžik i pro ty, kteří mají čas až po večerníčku.

ALENA BĚLOHLÁVKOVÁ

Pragocon 1998

31. 1.–1. 2. 1998

Praha-Dejvice, ZŠ Náměstí Svobody 8

Sci-fi klub Terminus pořádá setkání příznivců vědecké fantastiky, fantasy, hororů a záhad všeho druhu. Prezenze začíná v sobotu v 8.00 hod., začátek programu je plánován na 9.00 hod. Akce končí v neděli v 19.00 hod. Na akci můžete očekávat: síťové počítačové hry (cca 30 počítačů), videoprojekci, burzu knih, virtuální realitu, přístup k internetu, besedy, diskuse a přednášky – jak se zbavit závislosti na počítačových hrách, budoucnost platebních karet, politický vývoj v ČR v nejbližší budoucnosti, beseda o státním informačním systému, budoucnost telekomunikací a mnoho dalších.

Vyhlašujeme soutěž o 1000 Kč – zašlete nám své řešení, jak zlikvidovat PRSTEN již v prvním díle Pána Prstenů, vše musí být v souladu s prostředky v knihách použitými. Velkou část akce budou tvořit stolní hry: Magic the Gathering, Doom Trooper, Dračí doupě, Shadowrun, Ad&D, Talisman, X-Files, Warhammer, Warzone a mnoho dalších.

Vyhlašujeme anketu o Mimozemšťanu roku: Cílem ankety je vybrat osobnost, která v uplynulém roce učinila něco, co zavdalo podezření na mimozemský původ, či spolupráci s mimozemšťany. Své návrhy zasílejte na níže uvedené adresy a nezapomeňte připojit nějaké vtipné zdůvodnění svého návrhu. Nejlepší návrhy budou

oceněny a zveřejněny na mensovních stránkách.

Počítáme se dvěma turnaji v MtG, jedním v sobotu od 13.00 DC I a jedním v neděli od 11.00 DC II. Kromě těchto velkých turnajů budou probíhat i další obvyklé turnaje, bude možné si nakoupit novinky od firmy Blackfire Games, prodat karty, co nepotřebujete, nakoupit ty, co potřebujete a samozřejmě také vyměňovat (svačit). V jedné místnosti se bude prezentovat firma Templum.

Poplatky:

vstupné: so – 50 Kč, ne – 50 Kč, so + ne – 80 Kč
materiály: 40 Kč

ubytování so/ne (vl. spacák) – 40 Kč

členové Mensy ČR: 50 Kč – so + ne + mat. + ubyt.

Bližší a aktuální informace:

SFK TERMINUS, GYMNAZIUM BUĐÁNKA,
HOLEČKOVA 31A, 150 00 PRAHA 5,
E-MAIL: VAFOR@NETWAVE.CZ

Během Pragoconu se budou také prodávat hlavolamy včetně novinky přeložené z angličtiny, knihy Mensa – Duševní rozcvička: Poznejte své IQ, která vyšla v prosinci.

Inzerce

Pravidla pro otiskování reklam v mensovním časopise

♦ Reklamy smějí zabírat maximálně 10 % z celkové plochy časopisu.

♦ Nepřijímá se taková reklama, která by byla v rozporu s hlavním posláním Mensy, tj. podporou lidstvu prospěšných cílů, nebo která by byla zaměřena politicky, ideologicky či nábožensky.

♦ Reklamy se uveřejňují v pořadí, ve kterém dojdou redakci.

♦ Předseda a členové Rady Mensy mají právo veta na uveřejnění konkrétní reklamy.

♦ Inzerce nekomerčního charakteru a inzerce ve prospěch Mensy je zdarma, cena komerční inzerce pro mensany je 5 Kč/cm² (pouze reklama vlastní soukromé firmě, ne tedy zaměstnavateli nebo cizí firmě), pro nemensany 15 Kč/cm².

♦ Za zajištění placené reklamy do časopisu může každý mensan i nemensan získat 25 % z její ceny.

SIGy (z anglického Special Interest Group, tedy zvláštní zájmová skupina) sdružují mensany se stejnými zájmy. Založit SIG mohou již 3 mensané. Mohou pak pořádat vlastní akce, vydávat tiskoviny apod. Na jejich činnost může přispět i Rada Mensy ze společného rozpočtu.

Spojte příjemné s užitečným

Je-li člověk inteligentní a navíc podnikavý, obvykle nemá moc času a váží, jak ho co nejlépe využít. Mensa nabízí možnost zúčastnit se schůzek Business Clubu. Spojíte tak příjemné v podobě posezení mezi sympatickými lidmi, třeba i usklenky něčeho dobrého, s užitečnými kontakty a informacemi, které se dají na schůzkách získat. Setkávání se se zajímavými hosty i mezi sebou navzájem, o tom je Business Club. Přijďte a uvidíte.

ALEŠ HODINA

MC Domeček v lednu

Místo určené všem malým dětem, maminkám, tátům, starším dětem, které si rády hrají s malými, a všem příznivcům.

Vstupné: 15 Kč pro maminku, tátu... a libovolný počet dětí. Permanentní vstupné na leden až březen 120 Kč.

Provozní doba:

Pondělí: 9.00–12.00

10.30 společné zpívání u klavíru

Úterý: 9.00–12.00

10.00 English club

Středa: 9.00–12.00 vyhrazeno maminkám s dětmi do 1,5 roku.

S těmito dětmi jste vítáni kdykoliv, jen v přítomnosti větších dětí je občas rušno.

Čtvrtek: 9.00–11.30

10.00 výtvarná výchova

10.30 cvičení rodičů s dětmi

Pátek: 16.45–19.00

17.00 společné zpívání u klavíru

Navíc mateřské centrum nabízí malou stálou burzu dětského oblečení.

V lednu v centru vystavujeme vánoční a novoroční přání. Chcete-li se o radost z některého přání, které Vám přišlo (ne nutně letos), podělit, rádi jej vystavíme.

Zveme Vás také na tyto akce MC Domeček:

9. 1. 17.30 Úraz dítěte – co teď?

O první pomoci si povídáme s MUDr. Evou Cosentinovou, jednou z maminek centra.

16. 1. 17.30 Mé cesty po Kanadě a okolí

Hostem centra je Radek Adamec.

Dále připravujeme kurs angličtiny (do června, předpokládáme pokračování v příštím školním roce) pro děti od 4 let, který bude ve čtvrtek v 17.00 (od 22. 1.) – angličtinu povede Táňa Skalková, lektorka jazykové školy Tau College. Přihlášky a informace tel. 795 38 16 VEČER, co nejdříve.

Pracujeme jako součást YMCA za podpory SIG RD–JM Mensy.

Srdečně Vás, maminky, dětičky, tatínkové... zveme, a abyste věděly a věděli kam, tady je adresa:

Mateřské centrum Domeček – Jižní Město (YMCA PRAHA), V Benátkách 1751, 149 00 Praha 4. Spojení: metro C – stanice Chodov nebo bus 213, 170, 197 – zastávka Na Sádce.

Přijďte, uvidíte.

JAROSLAVA RANOŠOVÁ

Fotosoutěž rakouské Mensy

Mensa Rakousko organizuje mezinárodní mensovní fotografickou soutěž, jejímž tématem je inteligence.

Svoje soutěžní práce zašlete do 1. dubna 1998. Fotografie mohou být barevné i černobílé. Diapositivy se nepřijímají. Během Charmingu ve Štýrském Hradci (29. 5.–1. 6.) porota složená z novinářů, fotografů a mensanů vybere vítěze.

Společně se soutěžními pracemi zašlete informace o sobě, které musí obsahovat tyto údaje: jméno, adresu, datum narození a Mensu, jejímž členem jste. Adresa pro zaslání příspěvků do soutěže je: Konstanze Kobel-Höller, Grillparzerstrasse 45/3/8, A-8010 Graz, Rakousko-Österreich.

PŘEKLAD LUDMILA KOVÁŘOVÁ

O penězích, lidech a Mense

Ze zjednodušeného ekonomického pohledu jsou peníze nástrojem sloužícím k vyjádření míry prospěšnosti konání jedince pro ostatní členy společnosti. Abyste si zasloužili něčí peníze, nemusíte nezbytně cokoliv konat. Peníze můžete dostat i za to, že se určitého konání zdržíte, strpíte konání někoho druhého nebo za peníze někomu dáte něco, co jste nezískali vlastním přičiněním. Sotva však získáte od druhé osoby peníze jen pro ten holý fakt, že existujete a proto, jaké máte schopnosti a morální vlastnosti.

Itoto pravidlo má samozřejmě svoje výjimky. Těžce tělesně nebo mentálně postižený jedinec může od ostatních členů společnosti dostávat peníze, aniž by cokoliv na oplátku poskytoval. Dovedena do důsledku, rozšířením předmětů směny o věci nehmotné, přestává však být tato výjimka výjimkou. Postižený přijmutím daru poskytuje dárci pocit šlechetnosti a velkorysosti, který může být pro některé dárce natolik potřebný, že jsou za něj ochotni zaplatit nemalé sumy.

Pokud jste relativně zdraví a tedy žádný velký handicap vám nebrání v zaopatření se vlastními silami, nemůžete očekávat, že budete dostávat dary a bez vlastního přičinění dosáhnete osobního blahobytu. V počátcích mého členství v Mense mě překvapilo, že i mezi lidmi s vysokým intelektem se nachází početná skupina těch, kteří neznají nebo neuznávají základní ekonomické pravidlo o tom, že nic není zadarmo. Sebedokonalejší člověk zemře hladem, pokud svých schopností nevyužije k uspokojování potřeb druhých lidí. Lidé vám dávají peníze, když jim za ně poskytnete určitou protihodnotu. Čím více si této protihodnoty ceníte, čím více o ni stojí, tím více vám za ni zaplatí.

Touha dostat hodně za málo či dokonce za nic je slabostí lidem vlastní, což můžeme demonstrovat na úspěšnosti různých loterií a sázkových her. Je slabostí snadno zneužitelnou, z toho důvodu ve většině civilizovaných zemí světa dohlíží na provozování loterií státní moc.

Jistě jste si již někdy položili otázku, proč někdo, o kom si myslíte, že zdaleka nedosahuje vašich kvalit, disponuje větším majetkem, většími

finančními možnostmi, než vy sami. Přemýšleli jste, proč vaše životní úroveň neodpovídá ve srovnání s ostatními lidmi úrovni vašich schopností. Mohli jste dospět k názoru, že se vám děje křivda, když člověk méně vzdělaný a s nižším intelektem, než za jakého se považujete vy sami, dosahuje lepších ekonomických výsledků. Možná jste si pomysleli, jak je to nespravedlivé, a zdůvodnili jste si větší úspěch dotyčného tím, že jistě používá nečestné praktiky a obohacuje se nějakým temným a nečistým způsobem.

Potom nesetřvářejte v omylu, je to spravedlivé. Není totiž podstatné, jaký člověk je nebo se sám sobě zdá být. Z hlediska ekonomické úspěšnosti je podstatné, jak se jeví svému okolí. Zda a jak druhým lidem poskytuje to, co chtějí získat. Zda a jak sytí výměnou za peníze jejich tělo a duši.

Získá-li někdo hmotný prospěch podlouným způsobem, obvykle se z takto nabytého majetku dlouho netěší. Když jej nepozbude, protože se na jeho nekalé jednání přišlo a on byl za ně po zásluze potrestán, přijde o něj, protože neprošel dlouhou a namáhavou cestou při jeho získávání a neumí s ním dobře hospodařit. Zažije chvilkový pocit blahobytu, ale zaplatí za něj šrámy na duši i na pověsti.

Dlouhodobě nelze málo dávat a hodně dostávat. Zastavte se vždy, když se budete něčeho domáhat se slovy, že na to máte nárok. Opravdu jej máte? Opravdu máte nárok na přidělení bytu, na sociální dávky, na dobré zaměstnání, na štěstí? Tvrdíte-li, že máte nárok na výsledek něčí práce, aniž byste za něj zaplatili, říkáte zároveň, že druzí mají povinnost se o vás starat. Když se budou oni starat o vás, kdo se postará o ně? Konec takové řetězové reakce by mohl vypadat tak, že všichni si budou činit nároky a nebude nikdo, kdo by dokázal či byl ochoten jejich nároky splnit, nikdo, kdo by vytvářel hodnoty, po jejichž přerozdělování by se tak vehementně volalo.

Zkusme se zamyslet nad tím, co umíme a co si můžeme navzájem poskytnout. Jak vlastním snažením můžeme dosáhnout úspěchu. Každý z nás jistě najde i mezi členy Mensy ty, kterým dokáže nabídnout něco, za co rádi zaplatí, nebo se kterými může spojit síly a docílit při získávání hmotných statků synergického efektu.

Uvědomuji si, že na důkladné zamyšlení a kvalifikovaný rozbor tak rozsáhlého problému

nemůže stačit omezený prostor jednoho článku v časopisu. Nemohu zaručit, že se k tomuto tématu ještě někdy na stránkách našeho časopisu vrátíme. Vaše ohlasy však určitě nezapadnou, ať je napíšete na adresu časopisu nebo na moji adresu soukromou, která je uvedena na konci časopisu v adresáři.

PETR BULUŠEK

O penězích a akvarijských rybkách

Jen málo z toho, co kdy člověk vymyslel a zkonstruoval, je zcela původní. Téměř vše už předtím vynalezla příroda a člověk jí objevené principy pouze dokázal geniálně využít ke svému užitku.

Stačí se porozhlédnout po živé přírodě a uvidíme, že například termity ovládají stavbu výškových budov stejně dobře jako lidé, mravenci využívají zemědělství pro obživu, ryby parazitující na velkých žralocích či kytovcích začaly využívat výhod hromadné dopravy dlouho před námi, pavouci sítě si v ničem nezadají se sítěmi rybářů a i konzervářský průmysl u těchto tvorů nachází inspiraci v podobě dobře naložených zámočků, autorská práva k vynálezu tryskového pohonu by měla patřit chobotnicím, již dávno před vynálezem střelných zbraní tu byli dikobrazi či chameleóni. I vynález, na který jsme tolik pyšní – totiž kolo – ve svém principu v přírodě existuje již milióny let u jednobuněčných organismů či jejich kolonií. Ani používání nástrojů není zcela lidskou výsadou – lidoopi používají nástroje k obživě i jako zbraně, mořská vydra dokáže pomoci kameleonu rozbít lasturu.

Tak by se jistě dalo pokračovat ještě dlouho. Pokud se však zamyslíme nad vynálezem peněz, na první pohled žádný takový ekvivalent v přírodě nenacházíme. Jsou tedy skutečně něčím zcela novým, něčím, co přináší do lidského života v porovnání se životem zvířat jakýsi nový rozměr? Nad touto otázkou jsem se podrobně zamyslel a došel k závěru, že ani peníze nejsou ničím tak převratně novým, že jsou pouze jinou formou vyjádření jistých vztahů, které existují už od dob živočišných předků člověka. Na následujících řádcích bych se rád pokusil toto zjištění zdůvodnit.

Vývoj člověka jako živočišného druhu probíhal podle dvou hlavních postupů. Prvním a starším

z nich je nahrazování či vylepšování nevyhovujících fyziologických vlastností daných přírodou, což ostatně platí pro všechny živé organismy vůbec. U člověka však začala hrát podstatnou roli jeho duševní činnost a postupem času téměř zcela vystřídala biologickou evoluci, již daleko předčila svou dynamičností. Například nedostatečné ochlupení a tím i velké omezení životního prostoru nahradilo oblečení, chybějící silné zuby či drápy používání nožů, ostřepů, kyjů a později střelných zbraní, neschopnost rychlého běhu osedlání koňů, malou odolnost v drsnějších podmínkách stavba obydlí.

Druhým z těchto principů je symbolizace některých aktů či zážitků a dokonce i fyziologických charakteristik, jejímž produktem je mimo jiné i řeč a náboženství. Primitivní kmeny symbolizují při svých rituálech lov zvířete, souboj s ním a jeho zabití a tím se udržují v jakési „lovecké pohotovosti“ pro skutečný lov, starobylé jazyky a písma byly vlastně jen souhrny symbolických obrazů skutečných předmětů či dějů.

Od dob prvobytné pospolné společnosti člověk vymyslel nepřebornou řadu symbolů, z nichž některé zcela nahradily jimi reprezentované činnosti, jako například již zmíněný lov a boj byly nahrazeny sportem. Avšak vůbec nejvýznamnější a nejdůmyslnější symbol představují právě peníze a v důsledku samozřejmě vše, co se za ně dá koupit. Když pomineme jejich všeobecně prezentovanou funkci platidla, prostředku nahrazujícího směnný obchod, měřítkla hodnoty zboží a vykonané práce a vrátíme se opět o několik desítek tisíc let do minulosti a porovnáme ji s dneškem, dojdeme k jasnému závěru. V pravěkém světě byl mocný a lépe připravený přežít ten, kdo měl silnější svaly, rychlejší nohy, ostřejší zuby či bystřejší oči. Dnes je takovým jedincem ten, kdo má více peněz. Peníze se tudíž staly nejen symbolem síly a moci, ony se staly jimi samotnými. Množství peněz se v současné době rovná síle paží a vytrvalosti v boji o přežití mezi divokými šelmami, schopností přeprat ostatní jedince téhož druhu a zaujmout nadřazenou pozici v jejich hierarchii. Další paralelu můžeme vidět dokonce ještě níž po stupních vývoje, u zvířat. Co jiného jsou peníze u mužů (a tudíž i všechny rekvizity, které se za ně dají koupit) než barevná péra u naparujících se samců tetřeva, mohutná, samicím imponující

hříva lva či vzdušná hrud' samolibého kohouta? Každý, kdo někdy choval akvarijské rybky, ví, jak dominantní samec určitého druhu hýří barvami a okázale roztahuje ploutve, aby ještě upevnil svou vedoucí pozici, zatímco jemu podřízený doslova a do písmene blednou a stahují se do ústraní, stejně jako když bohatý yuppie předjíždí ve svém řvoucím nablýskaném BMW všechny otlučené škodovky skromně se šinoucí po okraji silnice.

I v chování žen se dá vidět vliv pradávných instinktů. Stejně jako laň podléhá vítězi souboje dvou jelenů, aby zabezpečila svému budoucímu potomstvu co nejlepší genetický materiál a tím i jeho přežití, i v lidské společnosti má mnoho žen tendenci podléhat bohatým a úspěšným mužům, aniž si uvědomují, proč právě tito muži jim imponují. V tomto aspektu peníze částečně přejaly funkci DNA. Stejně jako instinkty nutí zvířata dávat život potomstvu s co nejpozitivnější genetikou výbavou, i lidé se snaží převádět své bohatství na děti v očekávání, že ony tak budou moci zůstat v dominantním postavení. Pokud rodiče mezi dominantní jedince nepatří, přesto se snaží umožnit alespoň svým dětem toho dosáhnout.

A tímto se dostávám k rozporu mezi bohatými a chudými, silnými a slabými, mocnými a bezmocnými, utlačovateli a utlačovanými. Stejně jako každý slabší vlk touží po tom, aby zaujmul postavení vůdce smečky, který vždy dostane ten nejlepší kus masa a jemuž patří ty nejprázdňivější samice, tak i každý chudý v dlouhé historii lidstva toužil po bohatství. V případě schopnějších a aktivnějších jedinců nezůstalo jen u snění, ti slabší a ne tak schopní brzy ztratili víru ve své šance, zatrpkli a představa bohatství se pro ně stala jen nereálným snem. Avšak snem natolik motivujícím, aby někteří z nich začali krást či vraždit, což je pouze logické vyústění jejich pocitu méněcennosti a neschopnosti získat peníze podle pravidel uznávaných ostatními. Mnohem větší skupina lidí se však uchýlila k jiné berličce – hazardním hrám, loteriím, sázkám a soutěžím a mlhavá představa možné výhry se pro ně stává hnací silou, motivací, jedinou nadějí v životě, ne-li přímo jeho smyslem. Stačí se podívat na tváře soutěžících ve stupidních televizních hrách o milióny, kterým leckdy nechybí mnoho ke zfanatizovanosti. Soutěže o velké peníze se pro tyto ubožáky staly novým náboženstvím, představa

závratné výhry rovná se představě nebe a pozeňání. Stejní lidé, kteří dnes rozesílají tuny korespondenčních lístků do soutěží v časopisech, skupují po hromadách losy všemožných loterií nebo sázejí na výsledky sportovních utkání, zatímco ti opravdu schopní na nich vydělávají mnohdy daleko více, než o kolik se hraje, stojí před dvěma tisícovkami let u zrodu křesťanství. Byli to ti nejchudší, nejzoufalejší, lidé bez majetku a tím i bez jakékoli moci a svobody, kteří potřebovali nějakou naději umožňující jim žít dál svůj bídny život. Představa ráje, kde se z chudých, hladových a utlačovaných stanou sytí, bohatí a milovaní byla takovou nejlepší nadějí pro ně, zatímco pro vládce a bohaté se stala nelepším nástrojem vynucujícím poslušnost.

Dnes na místě kněze hovořícího o odpuštění, lásce, království božím na zemi a ráji strhávajícího masy chudáků do náboženského transu stojí hladce oholený moderátor, vyřvávající do davů přísliby miliónů čekajících právě na ně, který posiluje jejich zoufalou touhu po luxusních vilách, drahých automobilech a všech ostatních atributech, kterými se v jejich očích vyznačují „ti nahoře“. O nahrazování původně náboženských hodnot a měřítek kvality bytí penězi svědčí i etymologie českého slova „bohatý“, jež je zcela evidentní.

I takové ideologie jako fašismus či komunismus jsou založeny na touze chudých být bohatými, anebo přání, aby alespoň nikdo neměl víc než oni. Stačilo pouze usměrnit přirozenou nenávisť těchto lidí vůči bohatým, dát jim jakýsi příslib budoucího bohatství a záruku jakéhosi postavení ve společnosti a pak již vše šlo překvapivě hladce.

Peníze jsou také v mnoha ohledech daleko přitažlivější než mizející náboženství. Víra v boha a posmrtný život v blahobytu byla příliš abstraktní, mohla nabídnout jen slepou naději, kdežto víra v peníze přináší hmatatelné důkazy toho, že do ráje se člověk dostat může – každý před sebou může vidět šťastím plačící výherce odvážející si domů nové auto nebo přebírající z rukou populárního herce šek na horentní sumu. Takový obrázek samozřejmě pumpuje do žil miliónům ostatních naději: „Co kdybych i já jednou vyhrál...“

Co dodat závěrem? Snad jen jeden příběh, který se odehrál za sklem mého akvária. Měl jsem tři jedince jednoho druhu ryby. Dva statné a čilé a jednoho nezuživého a ustrašeného. Ti dva sil-

nější trávili většinu času jednak vzájemnými šarvátkami a jednak pronásledováním toho slabšího, který většinou nacházel úkryt v rostlinách. Za nějaký čas ten slabší dokonce přišel o jedno oko.

A jak to s nimi nakonec dopadlo? Ti dva siláci jsou už dávno po smrti, zatímco ten nedomrlý ubožáček v akváriu plave dál a užívá si života...

MILAN RYNT

Platit od slova plátno

Jak známo, ne vždy se platilo penězi. Po ústupu od nepříliš praktického směnného obchodu se údajně v našich zeměpisných šířkách platilo plátnem. Následný vývoj přes zlaté mince k dnešním bankovkám se zdá být logický. Je ale ideální?

Samozeřejmě, těžko si dnes dokážeme představit, jak jdeme kupovat nový dům s kamionem plátna. Na druhou stranu si však za oněmi papírovými lístky či pouhou x-místnou číslovkou ne vždy dokážeme představit jejich skutečnou hodnotu.

Například nedávno jsme se mohli dočíst, že příjem jisté basketbalové hvězdy činí tuším 39,5 mil. USD za rok. Určitě by nebylo nezajímavé slyšet, co pro běžného čtenáře tato částka představuje. Pokud se necháme inspirovat jedním starším českým filmem a přepočítáme ji na cihly, možná někoho překvapí, že by za ni bylo možné vybudovat menší městečko. Že slušné město by se postavilo z částky, na kterou vystavil jistý český bankéř nekryté garance a za částku investovanou do výstavby naší nejnovější jaderné elektrárny by vyrostlo město krajského významu.

A tak si představuji, jaké by to bylo, kdyby se opět platilo plátnem. V den výplat bychom jako kdysi opět stáli ve frontě a místo výplatních sáček bychom dostávali plátno. Zdravotní sestry a učitelé by dostali kapesníky, úředníci utěrky, politici ručníky. Modelky by mohly dostávat třeba létající balóny. Lidé by si nezáviděli dům plný hader a možná by se snížila hospodářská kriminalita. Úplatky by bylo víc vidět a onen bankéř by asi jen těžko mohl garantovat, že omotá zeměkouli plátnem, kdyby neměl tkalcovnu.

Jak to ale vypadá, i když peníze jakožto platidlo časem asi vymizí, plátno je patrně nenahradí. Spíš budeme všichni vlastnit platební karty a šeky a všechno se bude platit bez peněz.

Tak mě napadá, co potom bude s korupcí, když od veškerých obchodů budou doklady. Určitě nevymizí, ale čím se bude uplácet? Možná, že kruh se uzavře. Na počátku byl směnný obchod.

ROMAN SKLENÁK

Tvorba mensanů

Pohovor

„Prosím vás, kde je tady personální oddělení?“ zeptal jsem se rozespaleho vrátného choulícího se v prosklené kukani v přízemí zbrusu nového mrakodrapu.

„Myslíte nejspíš oddělení lidských zdrojů... a co tam chcete?“ zazíval vrátný a ladným pohybem ruky prozrazujícím mnohaletou praxi uvedl do chodu obstarožní kávovar.

„Mám tam domluvený přijímací pohovor,“ vyřkl jsem a oči se mi zamžily štěstím. První přijímací pohovor po třech letech! Situace na trhu práce byla k uzoufání, takže jsem měl velké štěstí, že mi můj přítel z dětství dohodil tuhle šanci.

„Třinácté patro, dveře číslo 1314,“ zahudroval vrátný, naklonil se k temně hučícímu kávovaru a labužnický začíchal.

Přistoupil jsem k výtahovým dveřím, stiskl tlačítko a vklouzl do vyhráté kabiny zalité matně žlutým světlem. Zatímco výtah klokotal vzhůru, nervózně jsem si upravoval omšelou kravatu, která nijak zvlášť neladila s mým oblékaným oblekem od jakési obskurní asijské firmičky – to víte, za podporu v nezaměstnanosti se u Armaniho nakupovat nedá. Kabina se pomalu zastavila, dveře se lenivě otevřely a já vykročil do chodby tiše ševelící skrytou aktivitou.

Dveře číslo 1314 jsem zahlédl téměř okamžitě. Chvilí jsem dumal nad jejich neobvyklou barvou a tvarem, pak jsem na ně zaklepal a po výzvě „Dále!“ jsem obezřetně vstoupil.

„Dobrý den, jmenuji se Karel Svačina a přišel jsem na přijímací pohovor,“ osvětlil jsem účel své návštěvy úředníkovi v šedém obleku sedícímu za bytelným dřevěným stolem.

„Mé jméno je Jan Šedivý, manažer oddělení lidských zdrojů. A pojďte blíž a posaďte se, však já vás neukousnu,“ zavtipkoval úředník a pokynul směrem k nešťastně vyhlížející židli.

Posadil jsem se a zahleděl se na manažera letmo pročítajícího můj životopis. „Hmmm, takže vy jste vystudoval řečtinu, logiku a etnologii... No; to by se snad ještě dalo tolerovat. Jak vidím, praxe máte asi jak Hitler děti, ale to by bylo spíš plus, u nás máme rádi tvárný materiál. Inteligence vysoká, ale zase ne příliš, konformita uspokojivá, vlastní nápady v normě, no, vcelku to nevypadá špatně,“ brumlal si úředník.

„Tak co?“ nedočkavě jsem vyhrkl.

„Když projdete takovým malým testíkem, tak vám to místo přiklepnu,“ blahovolně se usmál manažer a vytáhl z kapsy dvě zelené hrací kostky.

„Jakým testíkem?“ otázal jsem se rozjařeně.

„Jistě si uvědomujete, že v naší branži potřebujete kromě přehršle jiných vlastností také notnou dávku štěstí. Otázka je velmi jednoduchá – kolik padne celkem bodů na těchto dvou kostkách?“

„No, nejpravděpodobnější výsledek je sedm, což lze lehce ověřit nahlédnutím do některé z učebnic teorie pravděpodobnosti pro začátečníky,“ rozhovořil jsem se.

Úředník zatřásl kostkami a vrhl je na stůl. „No vidíte, zrovna padlo devět,“ řekl lítostivým hlasem. „Takže bohužel, pane Svačina, zkuste to jinde...“

Právě když jsem sklesle vycházel ze dveří, budovou otrásla exploze. „No jo, to vrátnému vybuchnul ten jeho kávovar,“ potřásl hlavou manažer oddělení lidských zdrojů. „Zdá se, že ani on nemá dnes štěstí...“

JIŘÍ LAHVIČKA

Pes se čerta nebojí

Když se musel můj strýc stáhnout ze Slovenska, kde zůstal můj milovaný Reček, sehnal pro mne náhradu ve formě „psího smetáku“. Nepovím vám, co to bylo za rasu, pouze mohu prozradit, že to bylo černé jako čert a chlupaté jako smeták. Prvním problémem pak bylo, jak to psisko pojmenovat.

Můj strýc, jakožto železničář, požíval výhody jednou za rok jet kamkoliv zadarmo na tak zvanou „volnou jízdenku“. Této výhody strýc ve svém nerozvázném mládí využil k jízdě na pařížskou světovou výstavu a přivezl odtud nějaké propagační materiály. Mezi jiným i text (bohužel francouzský) a k němu obrázek „Moulin rouge“.

Dnes si už nevzpomenu, jestli mne již tehdy okouzly malby Toulouse-Lautreca, vím však bezpečně, že to byl on, kterého jsem dokázal jako prvního malíře ve svém životě pochopit mnohem později, kdy se mi podařilo téměř nečekaně překonat moje neuvěřitelně jednostranné technické zaměření.

Za zprostředkování tehdy ještě technického prožitku této výstavy a z okouzlení okázalostí „Moulin rouge“ dostalo štěně jméno Mulin. Výcvik byl svěřen do mých rukou, ačkoliv jsem byl pubertákem a o výcviku psa jsem nic nevěděl. Nicméně se domnívám, že jsem toho mnoho nepokazil, protože jak je dále psáno, byl to pes poslušný a milý.

Co si z toho výcviku pamatuji, bylo to, že jsem Mulina učil skákat z výšky. Stavěl jsem bedny na sebe, na ty bedny jsem lezl, a můj věrný Mulin za mnou. Pak jsem si říkal: „Co ty na to, když tě převezu a skočím?“ a Mulin skočil také. Při postupném zvyšování můstku pak Mulin bez váhání skočil s výšky třech metrů, ačkoliv byl jen něco přes 20 cm vysoký. Jinou neméně důležitou okolností, které jsem se však neúčastnil, bylo střihání. Psi této rasy totiž nelínají, a proto je třeba je tu i tam ostříhat. Při mém příchodu na prázdniny byl už Mulin ostříhaný do letního účesu (ovšem na „smeták“), aby mu nebylo horko. Pouze někdy bylo mu třeba přistříhnout ještě chlupy nad očima. Bez tohoto dalšího přistřížení by chudák Mulin vůbec neviděl, protože jeho hlava představovala jen chlupatou kouli bez náznaku očí. Po přistřížení otvorů pro oči se však zbylé chlupy postavily nad očima do dvou slepenců, a tak Mulin při trošce fantazie připomínal čerta, který si v pekle zapomněl ruce a nohy.

Skokan Mulin svoje nejmilejší oslavoval dotíráním na tělo a byl za to peskován; při dopadu tlapkami na šaty byl totiž strážcem nelibosti postiženého, protože nejednou zůstaly stopy takového počínání na šatech. A tak inteligentní Mulin i bez mé pomoci pochopil, že dotyk tlapkami je zakázán, a tak změnil technologii. Oslavu svých nejmilejších pak prováděl odrazem ze všech čtyř vytrénovaných skokanských tlapek, nakouknutím do obličeje svého oslavence a zpětným pádem na čtyři, aniž by se dotkl jediné nitky na šatech. Je pochopitelné, že taková oslava byla provázena úlekem cizího oslavence, který nic takového nečekal.

Strýc se opět stěhoval, tentokrát do zakoupeného domku, a tak vznikla otázka, co s Mulinem. Strýc to vyřešil nápadem, že se Mulinovi přiřkne role hlídače a na dvůrk, aby měl přehled, postavil pro něj hlídač věž, kam Mulin dovedl naprosto suverénně vyběhnout i skočit dolů. Dvůrek byl ohrazen neprůhledným deskovým plotem od předzahrádky a předzahrádka zase poněkud nižším laťkovým plotem od vnějšího chodníku.

Oboje bylo snadno překonatelnou překážkou pro vycvičeného skokana Mulina, ale k jeho charakteru je třeba dodat, že této okolnosti nezneužíval, pouze když se naplnil čas jeho zasnub, pak ho nikdo za tak směšně nízkými ploty neudržel. Jestliže Mulin vypadal jako zapomenutý čert, pak jeho nevěsta byla téměř bílá jako anděl, a byla rovněž „smetákem“, čímž Mulin prokázal také značnou dávku vkusu. Dívat se na jejich hry byl požitkem. Vypadalo to, jako by se ucházel kuchyňský smeták o „mop“ ze svátečního pokoje.

Brzy se rozneslo po okolí, že Mulin žádný hlídač není, že je to nesmírně přátelský pes. A tak se stalo, že jednou sousedka, která marně zvonila u branky plotu předzahrádky, najednou zjistila, že branka není zamčená. Otevřela si a začala kout nekalé úmysly. Protože hlavní dveře byly na první pohled neprůchodné, chtěla to zkusit s dvířky v plotu dvorku. Z dvorku byl totiž zadní vchod do domku, který asi nebyl zamykán, vždyť ho hlídal Mulin. Mulin stál na strážní na své věži, a tak sousedka myslela, že nic neriskuje, když pod ním proklouzne do nezamčených zadních dveří. Jakmile však sklonila hlavu, aby uchopila kliku, Mulin skočil z věže a vzápětí se odrazil ze všech čtyřech tlapek. A tak se stalo, že sousedka při opětovném pohlédnutí přes dvířka se setkala s Mulinovým obličejem z bezprostřední a nečekané blízkosti, kdy Mulin samou radostí na ni vyplázl červený jazyk, jak měl ve zvyku. Účinek na sousedku, ve které se už začalo ozývat svědomí, byl okamžitý a zdrcující. Po vyjeknutí a při kvapném ústupu ztratila sousedka rovnováhu, což Mulin využil k okamžitému návratu na věž. Když se sousedka vzpamatovala, viděla opět poklidný obrázek Mulina na věži a tak dospěla k názoru, že viděla čerta. Jen jí vrtalo hlavou, jak to, že ten pes se toho čerta nebál.

JAROSLAV SOUČEK

JASNÝ DEN

Čas od času zajdu do jedné malé rybářské hospůdky. Je moje oblíbená přinejmenším ze dvou důvodů. Točí se tam dobré pivo, myslím, že Prazdroj, a občas tam potkávám svého známého, námořníka. Nedávno jsme tak spolu seděli a já se mezi řeči zeptal, kam má vlastně namířeno. Byl to ten vzácný den, kdy se zrovna nikam nespěchá, a on mi řekl: „Povím ti příběh a uvidíš.“ Protože mám rád staré a pravdivé příběhy, pohodlně jsem se usadil a zaposlouchal. Sklenice jsme měli plné, takže takové to známé „ťuk“ nás rázem přeneslo někam daleko, tam, kde příběh začal.

Ten můj známý se narodil daleko od moře a svoje dětství prožil, aniž moře viděl. Snad o něm někdy slyšel, ale v životě slyšíme o mnohých věcech. Až jednou přišel na břeh, díval se, poslouchal a najednou pochopil. Pochopil, že má duši námořníka a od té doby se plavil po všech mořích světa a viděl spoustu zemí, zátok i přístavů. Kdo jej potkal na jeho cestách a viděl, jak pluje pod plnými plachtami, ten si říkal: „To je jasný den.“ Do jedné zátoky s malým a bezpečným přístavem se často a rád vracel, oblíbil si tam jednu velmi krásnou dívku, krásnou jako hvězdná noc. Rád byl v její blízkosti, tam u ní hledal své štěstí a jeho život v těch dobách byl opravdu jasný jako den. Jak už to tak bývá, po určité době společného života se jim narodila holčička. Velmi se na ni těšili a ona byla rozkošná jako sasanka. A žili tam spolu...

Tady by příběh měl končit, ale on bohužel nekončil. Jak žili rok za rokem, tak si námořník uvědomoval, že zátoku kdysi objevili předkové jeho ženy a oni kdysi postavili ten bezpečný přístav. To poznání na něj stále více doléhalo a on začal tesknit po zátocce, kterou chtěl objevit a po přístavu, který chtěl vybudovat. Říkal své ženě, krásné jako hvězdná noc: „Pojď, vyplujeme spolu, tam někde je to naše místo...“ Ale ona nechtěla. Přemlouval ji a nakonec vypluli kousíček na moře, ale pluli jen v malých člunech, ve kterých předtím jezdili po zátocce, a pluli jen tak daleko, aby byli stále na dohled od jejího rodného přístavu. Tyto výlety občas opakovali a to utišilo na pár dní jeho tesknost. Ne na dlouho, protože věděl – jestli chtějí dál, tak nemohou plout každý na svém člunu, první bouře by je srazila k sobě a potopila.

Na otevřené moře mohou jen na jedné lodi, proto chtěl postavit loď velkou, pevnou a bezpečnou, která by je uvezla i s jejich malou Sasankou a která by vydržela všechny bouře.

Žena, která byla krásná jako hvězdná noc, měla strach. Strach z té neznámé cesty. Jistě, každý ho tak trochu má, je to vlastně takové koření, ale nesmí ho být příliš mnoho. Nesmí převažovat. Ale ona měla strachu mnoho a její strach neměl žádnou protiváhu. Nic nebo skoro nic takového, co nás vede dál. Nic nebo skoro nic cenného, před čím strach neobstojí. V její duši bylo jen množství všelijakých různých věcí, nastrojených z minulosti a také několik prázdných míst. Tak se mohlo stát, že ji strach z neznámé cesty zcela ovládl, a už to nebylo koření, ale monotónně ubíjející, zlý jed.

Námořník se zastavil ve svém vyprávění a já viděl, že nechce používat slova, která jsou obvykle spojována s tím opravdu cenným, co může mít člověk v srdci. Možná s nimi nechtěl plýtvat, možná se mu zdála nedostatečná a zjednodušující. Tak jsem přemýšlel o tom, jestli to nemohl být nedostatek jeho sil a jeho víry. Jistě, pro jednoho jí měl dost, ale pro dva? Kdo ví? Také jsem přemýšlel, proč mi to všechno povídá. Tak to přece na světě chodí, cesty jsou různé. Když zvedl oči a podíval se na mne, odhadl tu otázku a usmál se: „Víš, ta moje Sasanka je rok od roku rozkošnější.“

Žena, krásná jako hvězdná noc, vymyslela podmínku, tak jako si ji vymýšlejí některé princezny v pohádkách. Říkala: „Postav tu loď a potom si tady, v zátocce, vyzkoušíme plavbu na ní. A uvidíme.“ A on byl tak naivní! Snažil se, ale jak postavit loď, velkou, pevnou a bezpečnou, když v zátocce je tak mělko? Hledal odpověď v knihách, ale tam ji nenalezl. Když se dozvěděl, že nedaleko žije jedna velmi moudrá žena, která prý dokázala poradit mnoha lidem, hledal radu u ní. Ale ani ona neuměla dát odpověď na jeho otázku. Nakonec postavil loď podle svých vlastních představ. Ta loď nebyla sice moc velká, ale stačila pro něj, ženu i malou holčičku. A asi by byla i pevná a bezpečná při plavbě na otevřeném moři, jenže oni s ní pluli jen v zátocce, přesně podle podmínky té ženy, krásné jako hvězdná noc. Plavba nakonec dopadla tak, jak dopadnout musela. Najeli na mělčinu. Vody tam bylo tak málo, že se žena i s malou holčičkou v náruči mohla

klidně přebrodit na břeh. Předtím se ještě ohlédla po námořníkovi. Pravda, byla sice krásná jako hvězdná noc, ale ve svých očích měla v té chvíli pohled, který zasáhl jeho srdce jako ostrý nůž. Pak ještě cosi říkala, ale on už nedokázal zachytit význam jejích slov. Cítil bolest a zoufalství, neboť pochopil, že on už na břeh nepůjde. Spustil na vodu malinký záchranný člun, tak podobný těm, na kterých kdysi dávno oni dva jezdili po zátocce, a vydal se na opačnou stranu, na otevřené moře. Byl přitom velmi smutný. Tak jej zastihla bouře. Bojoval. Bouře byla silná a člun byl malý, ale podařilo se mu bouří proplout. A uvědomil si, že vlastně není až tak moc smutný. Neměl mnoho času o tom přemýšlet, plul dál a brzy jej přepadla druhá bouře, ještě silnější než ta první. On proplul i touto bouří a když se pak znova ukázalo slunce, tak jeho smutek byl docela malý, určitě by se vešel i do malinké dlaně jeho rozkošné Sasanky. Za několik dní se přiblížila třetí bouře, možná se na ni i těšil. Bojoval, bouře jej stála víc sil než čekal a když se obloha rozjasnila zářivě modrou barvou, byl velmi vyčerpan. Přesto si stačil uvědomit, že právě zvítězil nad bouří i nad svým smutkem a s novou nadějí plul dál.

Námořník se podíval na mne a s podivným úsměvem přiznal, že celá ta historie se stavbou lodi nešťastně zkušeno plavbou v mělké zátocce vlastně začala, když otec jeho ženy jim nabídl svoji podporu při hledání jejich zátoky a budování jejich přístavu. A pokračoval: „Je to už dávno. Ted' se plavím, tak jako kdysi, po všech mořích světa. A rád se vracím do své zamilované zátoky, ale už nikdy tam nevjedu s velkou lodí.“ Říkal, že vždy zakotví před zátokou, potom přeplave kus cesty k mělčinám, tam, co leží ten smutný vrak nešťastné lodi. Odtud je už snadné přebrodit se na břeh. Dá pozdravení ženě, která je stále krásná jako hvězdná noc, popřeje jí hodně štěstí, své pozdravy dá i jejím rodičům, kteří je kdysi chtěli podporovat a kteří jsou mu tak blízcí. A hlavně se potěší se svojí malou holčičkou, rozkošnou jako sasanka. Pak se rozloučí a vrátí se na loď, která jej čeká před zátokou, a zvedne kotvy. Než vítr stačí vysušit slanou mořskou vodu na jeho těle, dávno už je za obzorem.

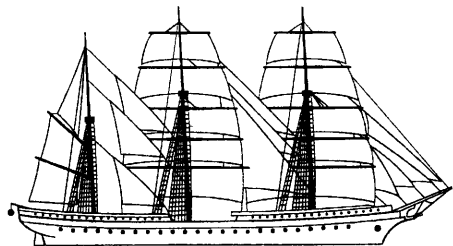
Také povídal, že pluje sice na velké lodi, ale ta ještě není jeho, tu má pouze pronajatou. Ale že kupuje dříví na stavbu své vlastní. To mě zajímalo,

proto jsem se ptal, jaké druhy jsou zapotřebí. Začal mně vysvětlovat: „Ve vodě nejlépe vydrží dub. Kýl lodi a její části, které jsou pod vodou, budou proto z dubu. Stěží budou z jedle, rovné a pružné, skoro až do nebe. Paluba, ta bude z pevného a trvanlivého cedru a ze sametového afrického gaboonu, který je nejsvětlejším ze všech mahagonů. V kajutě bude i mnoho jiných mahagonů, ale také borovice a samozřejmě trochu voňavého santalu i eukalyptu, snad i jasmínu...“ Já se hned zeptal: „Ale to jsou velmi drahá exotická dřeva?“ „Jistě.“ Já se ptal dál: „A co eben, ten je přece také moc hezký?“ Místo odpovědi sklonil hlavu a začal bedlivě pozorovat slunce, které se právě koupalo v jeho sklenici. Protože znám důležitost takových pozorování, nerušil jsem. Chápal jsem, přeslechl moji otázku. Po chvíli zvedl oči a v jeho pohledu byly všechny ty dálky a putování a hledání: „Jistě. Eben má krásnou černou barvu. Ale takovou už ve svém srdci mám. A svým způsobem ji budu mít stále rád, jako krásnou vzpomínku. Ale podruhé, to už bych nemohl...“

Potom jsme si ještě jednou přitukli, myslím, že tam mají Prazdroj, a sotva doznělo takové to známé „túk“, on už zvedal kotvu a rozvinul plachty. Ještě se krátce otočil na břeh a pokynul na pozdrav, ale možná to bylo jen znamení, neboť do té doby mírný vítr rázem zesílil a hnál se až někam za obzor. Já tam stál a pozoroval jsem loď, která byla menší a menší, až to byla jen malá tečka v dálce, a ta mi po chvíli zmizela docela.

Ještě teď, když si na ten okamžik vzpomínám, tak mi běží mrazení po zádech a pálí mě oči. Buď to asi tou námahou s pozorováním malé mizející tečky, obzor byl totiž velmi vzdálený a jasný. Byl to Jasný Den.

ZDENĚK TRÁVNÍČEK, v LISTOPADU 1997,
v OČEKÁVÁNÍ SLUNOVRAŤŮ.
ZIMNÍHO I TĚCH DALŠÍCH.

Bystřina

Soutěž IV.

Přinášíme další kolo soutěže, která souběžně probíhá na mensovní www stránce. Odpovídat na každé kolo můžete mezi prvním a posledním dnem toho kterého měsíce na adresu Jardy Flejberka (Klapálkova 2242/9, 141 00 Praha 4, tel. 02/769595, e-mail: flejberk@idom.cz).

1. kolo, ročník 2, leden 1997

1. Tenisový turnaj začíná se stovkou hráčů. Kolik zápasů je nutno odehrát, aby byl znám vítěz?

2. Máte krabici s dvanácti bílými a dvanácti černými koulemi. Kolik jich musíte vytáhnout, abyste si byli jisti, že máte černobílou dvojici?

3. Gril umí opéci jednu stranu steaku za 10 minut. Na gril se vejdou dva steaky. Jak dlouho trvá opéci tři steaky z obou stran?

4. Lháři vždy lžou. Pravdomluvný vždy mluví pravdu. Potkáte tři muže na cestě a zeptáte se prvního z nich: „Jste lhář nebo pravdomluvný?“ Nemůžete porozumět jeho odpovědi, a tak požádáte druhého muže: „Co řekl?“ Druhý muž odpoví: „On říká, že je lhář.“ Třetí muž říká: „Druhý muž lže.“ Je třetí muž lhář nebo pravdomluvný?

5. Žába skáče do 20 metrového kopce a každý den vyskáče o 5 metrů a v noci o čtyři spadne. Za jak dlouho se dostane na druhou stranu kopce?

JAROSLAV FLEJBERK

Seriál Deskové hry

Psáno pro časopis Mensy České republiky
Úvod

Pamatuji si dobře na své dětství a na okamžiky, jak naše rodina prožívala různé návštěvy svých přátel či známých. Nejdříve se gruntovalo. Někdy více, někdy méně. To záleželo na tom, kdo měl přijít a jak dlouho dopředu byla návštěva avizována. Pak se vařilo, peklo či smažilo. No a nakonec jsme všichni natěšeně čekali na příchod návštěvy. Návštěva přišla a po krátkém uvitání jsme zasedli ke stolu. Snědlo se to co bylo uvařeno, napečeno a usmaženo a všichni se přemístili do obývacího pokoje, kterému na nejvýznamněj-

ším místě vévodila televize (tehdy ještě černo-bílá). Všichni chroustali nějaké sušenky, zírali na hýbající se obrázky a sorně si stěžovali, co že to tam jde zase za blbosti. Po čase vyhrazeném pro tuto návštěvu se pak všichni zvedli a návštěva byla vyprovozována ke dveřím. Nastalo ujištění, že program opravdu nestálo zato sledovat (prezentované ovšem poněkud drsnější formou) a krátce rozloučení. A tak to šlo kolem dokola.

Tento úvodní popis není tak důležitý pro to, co budu psát dál, jedná se mi pouze o to, aby si někteří z vás uvědomili, že tento seriál bude o seznámení s tím, co je také možné dělat. Tento druh večerní zábavy mne nakonec odradil natolik, že jsem se rozhodl se bavit s návštěvami jinak. Následující seriál má za cíl vám přiblížit některé známé, méně známé i neznámé stolní deskové hry. Většina z popisovaných her je k máni i na pultech našich obchodů, ovšem v cenových relacích, které poněkud převyšují rozpočty českých rodin určené k těmto účelům. Je totiž fakt, že v našich zemích je spíš zvykem utratit 50 korun za „Člověče, nezlob se“ než si uvědomit, že 800 korun utracených za opravdu dobrou stolní hru je také dobrá investice. Proto budou popisy v některých případech obsahovat i návody, jak si takovou hru vyrobit. Pevně věřím, že sérii těchto článků nebudete považovat za trapný pokus vyplnit prázdné stránky časopisu.

1. Piškvorky

Pravděpodobně všichni znáte oblíbenou hru ze školních lavic, včetně jejích některých mutací. Uvádím ji zde hlavně díky některým dalším úpravám, které hru mohou učinit zajímavou i pro ty, kteří si myslí, že už odrostli školním lavicím a tudíž tato hra pro ně není důležitá.

a) Klasické – Hra pro dva hráče. Potřeby pouze čtverečkový papír a tužka. Každý z hráčů si zvolí svůj specifický symbol (nejčastěji křížek a kolečko – lze však rozlišovat tahy soupeřů i rozdílnou barvou). Hráči se v tazích střídají. Během svého tahu hráč umístí svůj symbol do jednoho čtverečku. Cílem každého hráče je vytvořit souvislou řadu nejméně pěti svých symbolů a to jak vodorovně, svisle nebo úhlopříčně. Zároveň brání svému soupeři vytvořit takovou vítěznou kombinaci. Vítězí ten, kterému se to podaří prvním. V jednom čtverečku může být nejvýše jeden symbol. Hru je možno samozřejmě hrát i na

hracím plánu a s hracími kameny (optimální se mi jeví pro tento účel hrací plán go).

b) Tic-Tac-Toe – Tato varianta je silně zjednodušená verze opět pro dva hráče. Hrací plán je čtverec 3×3 políčka. Hráči opět umísťují své značky tak, aby vytvořili souvislou řadu, sloupec nebo úhlopříčku na plánu. Velice jednoduché. Dokonce je prý vidět v některých amerických městech i slepice, která tuto hru hraje úspěšně proti kolemjdoucím za čtvrták. Pokud slepice neprohraje, automat ji nasype trochu zrní.

c) Plošné svíslé – hrací deskou těchto piškvorek jsou dvě mřížované desky, do kterých se spouští buď různobarevné kuličky nebo čtverečky, které jsou průzory vidět, takže je možno posoudit sestavení řady. Značnou nevýhodou této hry je to, že soupeři nemohou umístit svůj hrací kámen přesně do pozice, kam chtějí či potřebují, ale musí si napřed pečlivě vystavět potřebnou základnu, na kterou by kámen položili. Tato hra byla poměrně běžně v našich obchodech k dostání pod názvem Piškvorky. Je možné si ji zahrát i na počítači, a to buď proti počítači nebo proti živému soupeři pod názvem např. Tic Tac Drop ze zábavního balíčku Microsoftu č. 4 (Entertainment Pack 4).

d) Prostorové – Tady už je situace poněkud komplikovanější. Hru lze sehrát buď na prostoro-rovém hracím plánu (podložka se 16 tyčinkami uspořádanými do tvaru 4x4 s tím, že se hrací kameny barevně odlišené na tyto tyčinky navlékají jako korálky) nebo na papíře, kde jsou namalovány čtyři čtverce 4x4 s tím, že každý čtverec představuje „patro“. Cílem hry je pak umístit svoje značky (kameny) tak, aby vytvořily celou řadu, sloupec, jakoukoliv úhlopříčku kterékoli vrstvy nebo dokonce i tělesovou úhlopříčku. Hra s papírovým hracím plánem je o něco jednodušší (samozřejmě záleží na úhlu pohledu) v tom, že stejně jako u plošných máte možnost svoji značku umístit kdekoli. Při hře s tyčinkami si pro umístění ve vyšších vrstvách musíte vytvořit spodní vrstvy, na kterých budou vaše kameny spočívat ve vámi vyhledávaných pozicích.

e) Illusion – Jedná se o variantu této hry vyvinutou známým maďarským hlavolamologem Rubikem. Hrací plán tvoří dvě desky. Jedna má na sobě rastr 4x8 políček. Druhá je zrcadlová. Obě desky se k sobě přiloží tak, aby svíraly pravý

úhel a deska se zrcadlem byla natočena zrcadlem k rastru druhé desky. Tím se vytvoří virtuální druhá polovina celkové hrací desky o rozměrech 8×8. I hrací kameny jsou odlišné než tradiční (řez hracím kamenem viz obr.). Celkem je 20 hracích kamenů. 5 kamenů má oba směry v jedné barvě, 5 kamenů v druhé barvě. Zbývajících deset kamenů má jeden směr plošek (1) v jedné barvě a druhý směr (2) v barvě druhé (tzv. obojetný kámen). Cílem hráče je vytvořit řadu právě pěti kamenů jeho barvy. Při umístění nezáleží, jestli jsou kameny na skutečné nebo virtuální desce. Důležité je, aby řada byla souvislá (vodorovně, svisle nebo diagonálně) a aby kamenů v řadě bylo právě pět. Krajní řádek desky s políčky je pak zabarven černě a pouze přes tento řádek mohou hráči uvádět kameny do hry. Pravidla jsou jednoduchá. Hráči si zvolí barvy a každý si vezme 5 kamenů své barvy a 5 kamenů obojetných. Hráči se v tazích střídají a hráč musí vždy táhnout, nesmí se vzdát svého tahu. Během tahu může hráč provést jednu z následujících tří možností: a) Vložit jeden z kamenů ze své zásoby na jedno z volných **černých** polí na hrací desce. b) Táhnout libovolným svým nebo obojetným hracím kamenem umístěným kdekoli na hrací desce po přímce (vodorovně, svisle nebo diagonálně), pokud je volno. Hráč se musí zastavit před jakýmkoli jiným kamenem (i své barvy). Nepřeskakuje se, nevyhazuje se. c) Otočit kterýkoliv z obojetných kamenů umístěných na hrací desce o 180°. Tím se vymění barvy tohoto kamene jak na hrací desce normální tak na virtuální. Při hře existuje jedno omezení – hráč nesmí táhnout obojetným kamenem, pokud s ním táhl v předcházejícím tahu protihráč (ani tento kámen otočit). Hráč, který vytvořil při svém tahu pěticí kamenů v barvě svého soupeře, prohrává. Prohrává dokonce i tehdy, pokud tuto kombinaci vytvořil současně i se svojí pěticí.

f) Interplay – poslední z dnes uvedených her nese název Interplay. Má hrací desku o velikosti 7×7. Hracími poli jsou však patrové otvory (viz obr.). Hrací kameny jsou tvořeny 2 různobarevnými sadami. V každé sadě je 18 kamenů – 10 vysokých štíhlých plných, 4 nízké silné plné a 4 nízké silné s otvorem (takovým, aby do něj šly

zasunout vysoké štíhlé kameny). Výšky kamenů je důležité zachovat, neboť mají význam při vytváření vítězných formací. Cílem hry je vytvořit jednu z vítězných formací: a) dlouhá, dlouhá, krátká, dlouhá, dlouhá; b) dlouhá, krátká, dlouhá, krátká, dlouhá; nebo c) dlouhá, krátká, krátká, krátká, dlouhá. Pokud je ve formaci krátká, je možno použít jak plný kámen, tak „prsteneček“. Žádná jinak formovaná pěticí není vítězná. Hráči si vyberou barvu a vylosují, který z nich začíná. Hráči se v tazích střídají a není možné tah vynechat. Během tahu může hráč učinit jednu z následujících 5 možností: a) Umístit kterýkoliv ze svých hracích kamenů do kteréhokoliv volného otvoru na hrací desce; b) Prostrčit kterýkoliv svůj vysoký hrací kámen soupeřovým dutým kamenem (a tím s ním sdílet hrací pole); c) Navléknout kterýkoliv ze svých dutých kamenů na soupeřův vysoký kámen (a opět s ním sdílet toto hrací pole); d) Pokud hráč má na desce všech svých 10 dlouhých kamenů, může přesunout kterýkoliv z nich na jiné pole za předpokladu dodržení pravidel a) a b). Hráč pro tuto možnost nemusí mít umístěny všechny krátké kameny; e) Pokud hráč má na desce všech svých 8 krátkých kamenů, může přesunout kterýkoliv z nich na jiné pole za předpokladu dodržení pravidel a) a c). Hráč pro tuto možnost nemusí mít umístěny všechny dlouhé kameny.

Pokud soupeři sdílejí jedno pole, oběma se počítá do případných vítězných kombinací tím kamenem, který je na daném poli umístěn pro toho kterého soupeře. To, kdo byl na hracím poli dřív, nemá vliv na použití tohoto pole. Jeden hráč nesmí mít na jednom poli dva kameny (vysoký a dutý).

Takže pro dnešek snad už dost a nashledanou na stránkách tohoto časopisu za měsíc.

JÍŘÍ BĚLOHLÁVEK

Dětská Mensa

Dětská Mensa

Dětská Mensa je odnoží Mensy ČR pro děti od 10 do 16 let, její program je však připravován pro mládež do 18 let. Existuje od jara 1994. Za tu dobu změnila její činnost podobu od jedno- až dvoudílných akcí na celoroční pravidelné tematické kurzy. V prvním roce jich bylo 8, na rok 1997/98 je již nabídka 16 kursů v Praze a 1 v Olomouci. Za dobu existence Dětské Mensy již kurzy absolvovalo několik set dětí.

Kurzy jsou určeny dětem intelektově výrazně nadprůměrným, pro účast však není podmínkou, aby dítě bylo členem Mensy – kurzy jsou přístupné všem vážným zájemcům. Rozdělení podle věku je pouze orientační, nadanější děti mohou navštěvovat kurzy pro starší.

V roce 1997/98 Mensa nabízí 3 kurzy mate-
matické, z toho jeden na MFF UK, kurs fyziky na katedře didaktiky fyziky na MFF UK, kurs českých dějin, kurs archeologie ve spolupráci se společností ARCHAIA, semináře sci-fi literatury a anglosaské literatury, šachy a go, seminář molekulární biologie na Přírodovědecké fakultě UK, kurzy botaniky, zoologie, ekologie a již třetím rokem na výslovné přání dětí funguje orchestr.

V Olomouci pracuje celoročně kroužek Dětské Mensy, zaměřený na rozvoj schopností, zájmů a osobnosti dětí.

Kurzy dětem umožňují rozvíjet své znalosti a dovednosti v oboru, který je zajímavý, dostávají možnost seznamovat se s obory, se kterými by se jinak mohly setkat až na vysoké škole, seznamují se s prostředím vysokých škol a vědeckých pracovišť. V některých kurzech získávají i praktické dovednosti, seznamují se se způsoby vědecké práce. Mají také možnost navázat kontakty s vrstevníky, kteří mají podobné zájmy. Na archeologickém táboře ve středisku experimentální archeologie v Uhřetíně si na vlastní kůži zkoušejí, jak žili a pracovali naši předkové a zároveň i pomáhají s budováním střediska. Mezi nejoblíbenější patří orchestr, který nacvičuje více než jednou týdně a minimálně třikrát ročně vystupuje. Děti věnují spoustu svého času i individuálnímu nácviku a nejen rozvíjejí své hudební schopnosti, ale také

se učí trávit užitečně svůj volný čas, seznamují s klasickou hudbou, učí se spolupracovat atd.

Kurzy jsou ze 70 % financovány z dotace Ministerstva školství, 30 % je hrazeno z prostředků Mensy a z kursovního, které je zcela minimální – 100 Kč ročně pro členy a 200 Kč pro nečleny Mensy. Spolupracující instituce poskytují zdarma prostory a učební pomůcky.

KATEŘINA HAVLÍČKOVÁ,

KOORDINÁTORKA DĚTSKÉ MENSY

PSÁNO PRO MESA INTERNATIONAL JOURNAL,

PRAHA 10. ZÁŘÍ 1997

Gymnázium Bud'ánka

Co nového

Protože jako každý podzim do Mensy přibýlo mnoho nových členů, začnu nejdřív tím, co je konstatní: Mladí mensané nejsou zcela bezprizorní, už několik let pro ně existuje osmileté gymnázium Bud'ánka. Původně sídlilo v ulici Nad Bud'ánkami, což je kdysi pěkná zemědělská usedlost zcela nepěkně odsouzená k záhubě, aby na zdejší pozemku mohl být postaven hotel či jiná obldnost. Později pár let v Libni a nyní už dva roky v krásném prostředí parku mezi Holečkovou a Drtinovou ulicí v Praze 5.

Čím je škola specifická? Respektujeme osobnost. Jednou z hlavních zásad gymnázia pro nadprůměrně nadané děti je respektování individuálních potřeb a předpokladů každého studenta. Každý si buduje vlastní zaměření a vlastní učební plán ze skládačky povinných předmětů, volitelných předmětů a kursů Dětské Mensy, které jsou i pro mladé mensany mimo gymnázium. Některé předměty jsou vyučovány vysokoškolskými učiteli přímo na katedrách vysokých škol, někteří za námi jezdí. (Třeba pan docent Calda z MatFyz.) Studenty učíme vědomí, že jsou spolutvůrci svého studia a v konečném důsledku i celého života. Individuální učební plán i konkrétní náplň hodin jsou výsledkem dialogu mezi studentem a učitelem. Vzdělání není objem informací, ale iniciovaný proces.

Vzdělání v pojetí této školy není chápáno kvantitativně, ale kvalitativně. Škola není informativní, ale formativní. Dovednost získávat informace je ceněna více než pamětní osvojení informací a zájem o získávání informací je ceněn ještě

více než dovednost informace vyhledávat. Naučit se orientovat se v záplavě informací. Důležitou součástí tohoto vzdělání je výchova k lidství, demokratickému a ekologickému myšlení, umění nalézt své místo v běhu světa a prožít radost ze života...

A přijímačky? Předkolo úspěšně zvládnutý test Mensy, v dalším kole sada jiných psychologických testů. Toť vše. Žádné znalostní písemky, žádné zkoumání předchozích vysvědčení. A žádné písemné přihlášky předem: Prostě zavolejte si do školy (547 672), kdy jsou nejbližší testy, přijďte na ně, úspěšně je udělejte, a je to. Letos výjimečně máte šanci, i pokud nechodíte do páté třídy, odkud se k nám studenti hlásí do primy. Protože jsem letos mimořádně otevřeli i sekundu, máte možnost i v průběhu roku, pokud jste (či vaši potomci) ze sedmé třídy. V naší letošní sekundě máme totiž ještě místo.

Konečně, chcete-li, přijďte se podívat či si vyzvednout materiály o škole.

A co je tedy konečně nového? Nové je to, že od tohoto školního roku užíváme celou budovu školy. To je příjemné. Nepříjemné je, že k používání jedné její části bychom potřebovali provést rekonstrukci za asi 200.000,-, na kterou ani náhodou nemáme. Nepříjemné je také to, že nemáme laboratoř na chemii (podobně vysoká investice) a počítače v počítačové laboratoři jsou spíše ostudou. Tedy ne že by se sponzoři hrmuli, dlouho nám nikdo nic nedal, o počítačích či statisících ani nemluvě. Státní dotace byly během jara a léta drasticky sníženy, takže jsme naopak asi o ¼ milionu, se kterým jsme počítali, bez varování přišli. Tedy ne že bychom si chtěli stěžovat, ale kdyby se našel někdo, kdo by nám chtěl opravdu pomoci, určitě bychom ho s otevřenou náručí uvítali.

Také jsme se rozrostli: Nyní je nás skoro 120 v osmi třídách (prima až dvě septimy) a škola dostává svou definitivní tvář a definitivní měřítko. Je to každý rok překvapení, jak je nás víc, protože loňský školní rok nás bylo o asi třicet méně. Otevřeli jsme totiž hned dvě třídy – primu a sekundu.

A nejlepší nakonec – kdo by se nechlubil – nejenže jsme v únoru od České školní inspekce dostali pozitivní hodnocení, ale máme ověření i praktické a přímo mezinárodní: Čtyři naši studenti jsou momentálně na studijním pobytu v USA. Tři na rok, Lucka vyhrála jediné stipendijní místo

na dva roky na jedné college. Jaké mají zkušenosti? Žádný problém s mluvenou angličtinou, proti naší škole poněkud rigidní systém, strašně velké nároky co do kvantity, nízké co do kvality. (Tedy alespoň ve srovnání s Budáňkami, netroufám si zevšeobecnit.) Druhou z nich (Miki) na její střední škole už neměli co naučit, a tak ji přemístili do 2. ročníku univerzity. To za pochlibení stojí, ne?

TOMÁŠ HOUŠKA

Jak pomoci menšovnickému gymnáziu

O tom, že funguje Osmileté gymnázium pro mladé mensany a jak to tam vypadá, se můžete dočíst jinde. Ale je třeba přiznat, že tato škola má také své velké problémy: Díky nízkému počtu studentů ve skupinách (na který jsme pyšní), díky snaze nezvyšovat školné, aby se nestalo sociální bariérou, díky postoji tohoto státu ke školství a soukromému zvlášť, a konečně i díky vládním balíčkům z roku 1997 je finanční situace školy napnutá k neudržení. Máme co dělat, abychom měli na mzdy – a doufali, že nám dobří učitelé při pohledu na jejich výši neutěčou jinam. Máme co dělat, abychom zaplatili topení, nájem a další nezbytné položky. Na nějaké investice nám nezbyvá. Přitom toho, co bychom nutně potřebovali, je moc. A občas jde o docela „normální“ věci, které jsou ve škole jaksi samozřejmé. Nemluvě o biologické a chemické laboratoři, kterou nemáme vůbec, a hanebné skladbě počítačů v laboratoři počítačové. Zkrátka, mensané, škola vaši pomoc potřebuje. A pomoci můžete různými způsoby.

Vaše firma (nebo i vy) může škole věnovat různé ty „obyčejné“ věci. Počítače (alespoň PC486) nebo jejich komponenty, zamykací šatnové skříňky, starší hifi věž, diaprojektor, knižky, které vám dnes už třeba překážejí v knihovně, kancelářské pojízdné židle, zánovní koberce, barevnou televizi...

Anebo nám můžete pomoci finančně: Z peněz, které bychom od vás dostali, bychom si moc rádi zařídili tu zmiňovanou biologicko-chemickou laboratoř. Právě to je důvod, proč jsme si troufli do časopisu vložit složenku s účtem naší školy. Pošlete nám, prosím, jakoukoli částku, víme, že každý z nás má plno svých starostí a penězi vět-

šina z nás neoplývá. Ale i 100,- je velmi mnoho, když nám jimi přispěje větší počet mensanů. Nebudete-li proti, zveřejníme vás i výši vaší po-moci spolu s ostatními dárci v některém z příštích časopisů. Samozřejmě i s vyúčtováním, jak jsme s darovanými prostředky naložili.

A je ještě jedna cesta, jak škole pomoci: Podpořit ji přes aktivity, které provádí anebo plánuje. Konkrétně třeba přes nabídku CD a CD ROM, které připravujeme k vydání. Konečně, třeba pro vás budou i zajímavé. Jejich nabídku si můžete prohlédnout na vloženém letáku a najdete tu i objednávkové kupóny, kterými si je můžete zajistit. A pomoci tím menšovnické škole – vydáváme je s tím cílem.

Klub přátel Osmiletého gymnázia Budáňka o.p.s.

Rádi bychom svým příznivcům, kteří nám finančně pomohou, nějak poděkovali. Proto všem, kdo nám ročně přispějí částkou 200 Kč a více, nabízíme členství v klubu přátel Osmiletého gymnázia Budáňka o.p.s. Možná toho nemůžeme nabídnout moc, ale přece: doklad o členství v klubu, kterým se můžete chlubit, pozvánku a bezplatný vstup na všechny akce pořádané školou... Naším příznivcům, kteří by nám pomohli částkou větší než 1.000 Kč, navíc pošleme CD ROM o škole „Škola pro třetí tisíciletí“, které chystáme na jaro příštího roku. Zveřejnění, budete-li o ně stát, jak bylo řečeno. A hřejivý pocit, že jste pomohli dobré věci.

TOMÁŠ HOUŠKA

Recenze

První pomoc zoufalého čtenáře

Pokud máte pocit, že v knihovnách či na knižním trhu je stále obtížnější nalézt knihu, která by opravdu stála za přečtení, zkuste některou z následujícího seznamu – jde o žebříček toho dle mého názoru nejlepšího z mé četby za posledních několik let.

1. Brett Easton Ellis: Americké psycho (American Psycho)

Setkejte se s Patrickem Batemanem – mladým, přitažlivým, bohatým, inteligentním, vždy bezchybně oblečeným masovým vrahem, který si ihned získá vaše sympatie. Lze číst jako ponurý obraz konzumní společnosti, humoristický román, pornografii... Nedoporučuji pohoršlivým povahám!

2. Luke Rhinehart: Kostkař (The Dice Man)
Nudí vás život? Hod'te si kostkou! V češtině ve výborném překladu Miroslava Jindry. Existuje i o poznání slabší druhý díl.

3. Stephen King: To (It)
Asi to nejlepší (a nejdelší – kniha má 1100 stran), co tento mistr hororu napsal. Další výborné knihy S. Kinga jsou např. Misery, Nezbytné věci či jeho prvotina Carrie.

4. Anthony Burgess: Mechanický pomeranč (A Clockwork Orange)

Příběh mladistvého násilníka vyprávěný slangem v originále postaveným na ruštině, ve vynikajícím českém překladu zejména na angličtině. Další zajímavou Burgessovou knihou je 1985, volně navazující na Orwellovo 1984.

5. John Kennedy Toole: Spolčení hlupců (Confederacy Of Dunces)

Příhody intelektuála protloukajícího se přízemním světem – prvotřídní humor.

6. George Orwell: 1984 (1984)
Tento obraz totalitní společnosti jistě netřeba představovat.

7. Joseph Heller: Hlava 22 (Catch 22)
Protiválečná kniha oplývající absurdním humorem.

8. Robert Shea, Robert Anton Wilson: Illuminatus!

Tento román plný tajných společností, alternativních realit, vskutku zapletených zápletek a humoru sice zatím nevyšel v češtině, rozhodně však stojí za to. Navazuje na něj Schrodinger's Cat od R. A. Wilsona.

9. Aldous Huxley: Báječný nový svět (Brave New World)

Další klasický antiutopistický román, zvláště aktuální nyní, v době rozmachu genetiky.

10. John Irving: Svět podle Garpa (The World According To Garp)

V tomto románu o spisovateli nechybí humor, láska, feminismus...

JIŘÍ LAHVIČKA

Nabídka Mensy

Adresa: P. O. Box 20, Moravská 9, 120 00 Praha 2, nebo sekretářka Alena Kulhánková

Časopis Mensy:

Poslední číslo pro nemensany

Objednávka pro nemensany

– roční	15 Kč (dobrovolný příspěvek)
– půlroční	200 Kč (dobrovolný příspěvek)
– čtvrtletní	100 Kč (dobrovolný příspěvek)
– do zahraničí	50 Kč (dobrovolný příspěvek)
– pro členy Mensy ČR	40 US\$, 25 GB£, 60 DM
– pro členy Mensy SR	zdarma (Dětská Mensa 120,-)
	200 Kč

Komplet všech čísel časopisu vyšlých od roku 1990 do konce roku 1992

Komplet všech čísel časopisu vyšlých od roku 1990 do konce roku 1992

Komplet všech čísel časopisu vyšlých během roku 1993 (nebo 1994, 1995, 1996)

Komplet všech čísel časopisu vyšlých během roku 1993 (nebo 1994, 1995, 1996)

Stanovy Mensy

– pro členy Mensy ČR	zdarma
– pro ostatní	za ořkanovanou obálku
Adresář členů Mensy k 12. 8. 1996 (pouze pro členy Mensy)	zdarma
Odznaky s mensovním emblémem	– s pincem 25 Kč (20,- při min. 25 ks)
	– s jehlou a bezpečnostní čepičkou 30 Kč (24,- při min. 25 ks)
Propisky s logem Mensy (červená/černá/zelená/modrá/žlutá – vždy modrá náplň)	19 Kč (15,- při min. 20 ks)
Mensovní trička (vel. M, L, XL, XXL)	– s černým znakem 70 Kč (55,- při min. 50 ks)

Pokyny k objednání: příslušnou částku pošlete obyčejnou složenkou typu C (dostanete ji na každé poště) na uvedenou adresu. Svou adresu uveďte přesně včetně PSČ. Na zadní stranu složenky do zprávy pro příjemce napište svou objednávku, je zbytečné posílat vysvětlující dopisy či korespondenční listky. Rovněž nám neposílejte kontrolní ústředník, je vaším dokladem o zaplacení, takže jej pečlivě uschovejte. Složenku ve vlastním zájmu vyplňte čitelně, předejdete tak chybnému vyřízení své objednávky. Objednávku za více než 100 Kč je možno vyřídit na dobírku, poštovné vám bude připočítáno. Máte-li sami zájem něčím přispět do této nabídky, pošlete jeden exemplář včetně ceny a svých podmínek poštovního styku na adresu mensovního P. O. Boxu.

Adresa: Luděk Kovář, Benkova 1698/9, 149 00 Praha 4-Chodov, tel. 02/79 27 794, e-mail: luděk.kovar@idioma.cz

Ježek v kleci (celokovový hlavolam)	259 Kč
Tangram (čínský hlavolam)	27 Kč
Mensa – duševní rozvíječka: Poznejte své IQ (kniha, 128 str. A4)	149 Kč
Sborník povídek Pragocon '97 (68 stran A5)	35 Kč
Ceny včetně „obyčejného“ poštovního a balného; malodistribuce mnoha dalších hlavolamů Jardy Flejberka.	

Adresář Mensy

Kontaktní adresy Mensy České republiky:

Místní skupina Praha	P. O. Box 20, Moravská 9, 120 00 Praha 2 (také Rada České Mensy)
Pražská klubovna Mensy	Na Zlíchově 33, 152 00 Praha 5 (toto není poštovní adresa!)
Místní skupina Brno	P. O. Box 118, 615 00 Brno
Místní skupina Ostrava	Nám. V. Vacka 1671, 708 00 Ostrava-Poruba
Gymnázium Budánka, o. p. s.	Holečkova 31a, 150 00 Praha 5, tel. 02/54 76 72

Mensa ČR na Internetu:

Nová strana	http://www.mensa.cz
Stará strana (do konce roku 1997)	http://www.mensa-cr.narexpha.cz
Stará strana (Jan Vučka)	http://sorry.vse.cz/~xvucj01/Mensa/mensa.html
Strana Gymnázia Budánka	http://pteryx.natur.cuni.cz/~fikacek/budanka.htm
WebMaster Mensy	Michael Eckstein, Azalková 1137/2, 102 00 Praha 10, tel. domů + záz. 02/75 77 40, e-mail: ibase@bajt.cz

Sekretářka Mensy České republiky

(centrální databáze, změny v adresáři, informace, klubovna, distribuce časopisu apod.):

Alena Kulhánková, Šimáčkova 13, Praha 7, tel. domů + záz. 02/80 21 37

Členové Rady Mensy České republiky:

Předseda

1. místopředseda, rozvoj Mensy

2. místopředseda, hospodář

Bývalý předseda

Tajemnice

Public Relations

Koordinator testování, místní

skupiny

Dětská Mensa

Šéfredaktor časopisu, lektorská

činnost, člen redakční rady

Časopis – programové zaměření

Člen Rady

Jiří Bělohávek, Komornická 30, 160 00 Praha 6, tel. 02/311 30 38 (SIG Puzzle, testování)

Václav Fořtík, Svojsíkova 28, 400 11 Ústí n. L., tel. 02/312 24 95, 047/486 38,

e-mail: vafor@netwave.cz (Sci-fi klub Terminus, SIG Invence)

Aleš Hodina, poste restante, Opletalova 40, 110 07 Praha 1, tel. domů + záz. 02/73 03 62,

tel. 019/79 66 551, Eurotel 0602/32 63 04, e-mail: pragin@pha.pvt.net.cz (Business Club)

Jan Fikáček, tel. domů 02/581 92 83, e-mail: fikacek@pridec.natur.cuni.cz, homepage:

<http://pteryx.natur.cuni.cz/~fikacek> (zakladatel a předseda Einsteinovy společnosti, Miss a Mr Mensa)

Pavla Bradáčová, Luční 1610, 263 01 Dobříš

Aleš Boháč, Lábkova 77, 318 06 Plzeň, tel. 019/28 46 00 (místní skupina Plzeň)

Aleš Okon, nám. V. Vacka 1671, 708 00 Ostrava-Poruba, tel. domů 069/693 44 51,

mobil 0603/230 415, fax 069/691 03 80 (Sci-fi klub Terminus, předseda místní skupiny Ostrava)

Kateřina Havlíčková, Nad pilou 49, Kyšice, 273 51 pošta Unhošť, tel. 0312/699 003

Luděk G. Kovář, Benkova 1698/9, 149 00 Praha 4-Chodov, tel. domů 02/79 27 794,

e-mail: luděk.kovar@idioma.cz

Petr Bulušek, Vavřínova 1169/6, 142 00 Praha 4, tel. domů 02/472 56 78, 0602/311 272,

e-mail: qbulusek@st.vsc.cz (člen redakční rady)

Roman Sklenář, Klieperova 34, 628 00 Brno, tel. + fax 05/5100 316, tel. 05/4423 1607, 0602/745 945

(místní skupina Brno)

Další aktivní členové Mensy České republiky a SIGy:

Psycholožka Mensy ČR

Ředitel Gymnázia Budánka

SIGHT koordinátor

Právnick Mensy

Technická redaktorka, jazykové

korektury

Místní skupina Brno

Místní skupina Písek

Místní skupina Prostějov

Předseda míst. skup. Ústí n. Labem

Pražská knihovna

SIG Puzzle

SIG Outdoors

SIG Dračí doupě Praha

SIGy E-mail, Peníze, Hudba, Sci-fi

SIG Medicíny

SIG Globální problémy lidstva

SIG RPG (Cyberpunk 2020)

SIG Vandrovaní

SIG Kreativní

SIG RD-JM

Einsteinova společnost – sekretář

Einsteinova společnost – legitimace

Videodokumentace

Pokud i Vy chcete mít svoji adresu zde, není nic snazšího – stačí se stát v Mense aktivním v oblasti, která Vás zajímá a baví.

Dagmar Jilková, V Záhorském 331, 190 12 Praha 9, tel. 02/72 76 27

Tomáš Houška, Václavkova 2, 160 00 Praha 6, tel. 02/2432 1558, e-mail: thufirhaw@hotmai.com

Zdeněk Nahodil, Rooseveltova 47, 160 00 Praha 6-Bubeneč, tel. domů 02/312 28 48, e-mail:

zdenek@mailcity.com

Daniela Kovářová, Jezerní E 22, 332 09 Štěnovice, tel. do práce 019/722 0257, mobil 0602/414 550,

domů (večer) 019/791 61 05

Ludmila Kovářová, Benkova 1698/9, 149 00 Praha 4-Chodov, tel. domů 02/79 27 794,

e-mail od ledna nebude fungovat!

Petr Dušek, Sýpka 29, 613 00 Brno, e-mail: soulk@scova.vabo.cz

Ivana Paukertová, tel. domů 05/4122 2082, Řezáčova 28, 624 00 Brno-Komín (Dětská Mensa Brno)

Petr Košíček, Šrámkova 130, 397 01 Písek, tel. + fax 0362/271 594

Jan Walla, Kučerova 22, 796 01 Prostějov, tel. domů 0508/332 973, e-mail: walla@rise.upol.cz

František Jilek, Švestková 2728/5, 400 11 Ústí nad Labem, tel. 047/423 98

Kateřina Vávrová, Borského 6, 152 00 Praha 5-Barrandov, tel. do práce 02/2112 2148, domů 02/581 92 83,

e-mail: vavrovak@rferl.org

Jaroslav Flejberk, Klapáčkova 2242/9, 141 00 Praha 4, tel. domů 02/76 95 95,

homepage: <http://hlava22.fsv.cvut.cz/~kovarova/puzzle>

Vlastimil Daněk, Hládkov 11, 160 00 Praha 6, tel. 02/205 125 78

Vášek Pícha, Jasanová 1492, 250 01 Brandýs n. L., tel. 0202/802 173

Zdeněk Pytel, Oblá 77, 603 00 Brno-Kamenný vrch, tel. 05/4721 0226, e-mail: letty@phil.muni.cz

Daniel Malíš, c/o post box 52, 169 00 Praha 6, tel. 0603 441 724

Jaroslav Souček, Papírníkova 608, 142 00 Praha 4-Kamýk, tel. domů 02/47 11 298

Lukáš Svěcený, Ke Kamínce 1287/2, 156 00 Praha 5-Zbraslav, tel. 02/792 06 56

Jaroslav Pilnáj, Štursova 2621, 470 01 Česká Lipa, tel. 0425/823 265;

dočasně také Jiří Kroupa, Kropáčkova 13, 460 14 Liberec, e-mail: jkroupa@antik-fryc.cz

Jan Šípek jr., Sadová 2114, 288 03 Nymburk, e-mail: klokane@geocities.com

Jarmila Ranošová, 149 00 Praha 4-Chodov, tel. domů (večer) 02/795 38 16

Pavel Kotáb, Laudova 1015, 163 00 Praha 6, tel. 02/301 16 32

Josef Khol, Peštukova 1, 162 00 Praha 6, tel. 02/206 108 26, mobil 0602/22 00 21,

e-mail: khol@netwave.cz (předseda komise pro mezinárodní volby)

Petr Kozel, Stará louka 56, 360 01 Karlovy Vary, pošta též P. O. Box 31, 160 17 Praha 617